

ωνίες, εφόσον οι άστεγοι αποτελούν συνηθισμένο φαινόμενο όλων των Δυτικών μεγαλουπόλεων.

• Η **σχετική φτώχεια** είναι η κατάσταση στην οποία τα άτομα διαθέτουν ένα βασικό εισόδημα που εξασφαλίζει την επιβίωσή τους, δεν καλύπτει όμως το καταναλωτικό πρότυπο της κάθε κοινωνίας. Η κάθε κοινωνία καθορίζει επομένως τα όρια της σχετικής φτώχειας, π.χ. στην Ελλάδα του '60 η κατοχή τηλεόρασης ή τηλεφώνου δεν αποτελούσαν βασικές ανάγκες, ενώ σήμερα περιλαμβάνονται στις βασικές ανάγκες ενός νοικοκυριού και αποτελούν δείκτη σχετικής φτώχειας για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

καθαρό νερό», αναφέρει η λεζάντα της καμπάνιας ενάντια στη φτώχεια. Η φτώχεια πλήττει πληθυσμούς των αναπτυσσόμενων χωρών αλλά και των αναπτυγμένων κοινωνιών που η πλειονότητά τους είναι κάτω των δεκατεσσάρων ετών. Μεγάλος αριθμός επίσης είναι άνω των 65 ετών και πολλοί είναι ανάπηροι. Στη διεύθυνση www.yomag.net, θα βρείτε ένα δικτυακό περιοδικό για τους καταναλωτές της Ευρωπαϊκής Ένωσης γραμμένο από μαθητές. ☞ Μπορείτε να το επισκεφθείτε και να εντάξετε και το σχολείο σας στις δραστηριότητές του.

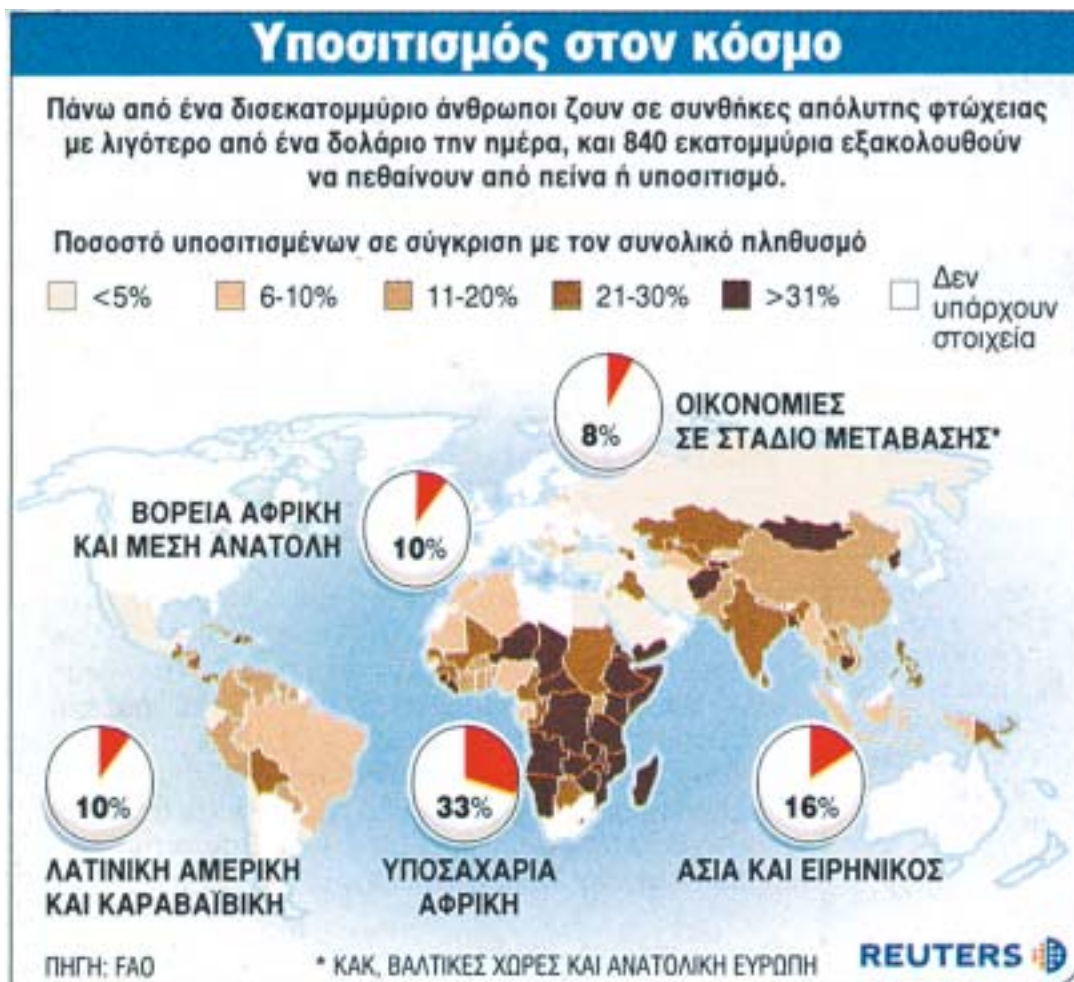
Πληθυσμός που βρίσκεται στα όρια της φτώχειας στην Ευρώπη των <<15>> (2001)					
ΧΩΡΑ	Χωρίς κοινωνικές παροχές	Με κοινωνικές παροχές	Κατώφλι φτώχειας σε € το χρόνο		
			Ένα άτομο	Δύο ενήλικες με δύο παιδιά	
 Αυστρία	22%	12%	9.173	19.263	
 Βέλγιο	23%	13%	9.295	19.520	
 Γαλλία	24%	15%	8.932	18.756	
 Γερμανία	21%	11%	9.455	19.855	
 Δανία	29%	10%	11.988	25.175	
 ΕΛΛΑΔΑ	23%	20%	4.264	8.955	
 Ην.Βασίλειο	29%	17%	10.632	22.237	
 Ιρλανδία	30%	21%	8.553	17.961	
 Ισπανία	23%	19%	4.416	11.374	
 Ιταλία	22%	19%	6.240	13.103	
 Λουξεμβούργο	23%	12%	13.863	29.113	
 Ολλανδία	21%	11%	8.292	17.414	
 Πορτογαλία	24%	20%	3.589	7.538	
 Σουηδία	17%	9%	10.367	21.770	
 Φινλανδία	19%	11%	8.916	18.724	
 Ευρώπη των 15	21%	15%	8.319	17.469	

πίνακας 6.1 Ένα στα τέσσερα άτομα βρίσκεται στα όρια σχετικής φτώχειας στην Ευρώπη των 15. Τα στοιχεία δίνονται χωρίς τον υπολογισμό των κοινωνικών παροχών του κράτους(Α' στήλη) και μετά τον σχετικό υπολογισμό(Β' στήλη).

Τα αίτια της φτώχειας εντοπίζονται στην άνιση κατανομή του εισοδήματος, στις αλλαγές της τεχνολογίας, στις προκαταλήψεις και το ρατσισμό, αλλά και στην **παραοικονομία***, που στερεί από το κράτος εισοδήματα για προγράμματα κοινωνικής ανάπτυξης. Η ανεργία, επίσης, αποτελεί σημαντική αιτία της φτώχειας, ιδιαίτερα όταν είναι παρατεταμένη και αφορά άτομα μεγαλύτερης ηλικίας, που έχουν οικογενειακές υποχρεώσεις.

Οι συνέπειες της φτώχειας είναι ιδιαίτερα έντονες τόσο στα **άτομα**, τα οποία βρίσκονται αποκλεισμένα από πολλά αγαθά και δραστηριότητες, όσο και στην **κοινωνία**, αφού η φτώχεια αποτελεί αιτία πολλών κοινωνικών προβλημάτων, όπως η μετανάστευση, η ξενοφοβία, ο ρατσισμός, η εγκληματικότητα και η βία.

* παραοικονομία: η μη επίσημη καταγραφή από το κράτος οικονομικών δραστηριοτήτων, με αποτέλεσμα τη φοροδιαφυγή.



πίνακας 6.2 Παγκόσμιος υποσιτισμός.

Η αντιμετώπιση της φτώχειας απαιτεί μέτρα για την ενίσχυση της **ισότητας ευκαιριών** για όλους τους πολίτες. Τέτοια μέτρα είναι κυρίως η εκπαίδευση και η κατάρτιση, μέτρα καταπολέμησης της ανεργίας και τέλος δικαιότερη κατανομή του εισοδήματος και του εθνικού και παγκόσμιου πλούτου.

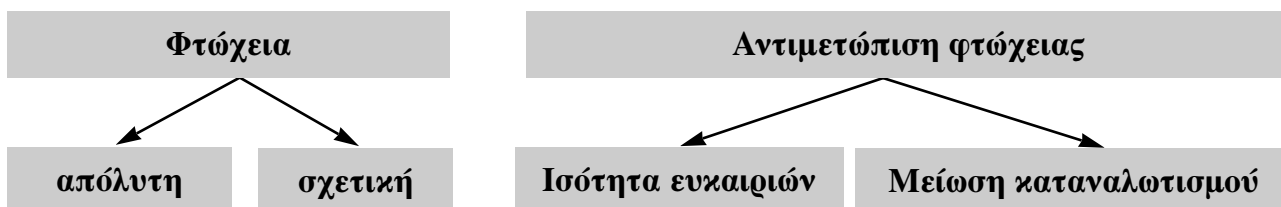
Σημαντικός παράγοντας που οδηγεί στη φτώχεια σήμερα είναι ο **καταναλωτισμός** των δυτικών κοινωνιών. Ο άκριτος καταναλωτισμός, δηλαδή η υπερβολική κατανάλωση αγαθών, είναι χαρακτηριστικό των σύγχρονων δυτικών κοινωνιών και οφείλεται στη διαφήμιση και στην όλο και μεγαλύτερη παραγωγή καταναλωτικών αγαθών. Με βάση την Unicef το 25% του πληθυσμού υπερκαταναλώνει και ένα μέρος του αντιμετωπίζει προβλήματα παχυσαρκίας τη στιγμή που το 75% βρίσκεται σε συνθήκες φτώχειας και ένα μέρος του υποσιτίζεται. Τα εβδομαδιαία απορρίμματα ενός δυτικού νοικοκυριού θα αρκούσαν για την επιβίωση των παιδιών ενός χωριού στην Αφρική που πλήττεται από τον υποσιτισμό.

Εξάλλου, ο καταναλωτισμός οδηγεί σε υπερεκμετάλλευση του φυσικού περιβάλλοντος για παραγωγή περισσότερων καταναλωτικών αγαθών. Αυτή η υπερεκμετάλλευση έχει συχνά ως αποτέλεσμα την εξάντληση των φυσικών πόρων, η οποία οδηγεί σε φτώχεια και υποσιτισμό ακόμα περισσότερες αναπτυσσόμενες κοινωνίες.

Η **αγωγή του καταναλωτή** έχει στόχο να ενημερώσει τον πολίτη και να τον ευαισθητοποιήσει ώστε να καταναλώνει με βάση τις πραγματικές του ανάγκες και όχι τις τεχνητές ανάγκες που κατασκευάζει κυρίως η διαφήμιση.

Ο υπεύθυνος και ενημερωμένος καταναλωτής ενδιαφέρεται για τη **βιώσιμη-αιεφόρο ανάπτυξη*** όλου του πλανήτη και ασκεί πιέσεις για σωστή χρήση των παραγωγικών πόρων ώστε να εξασφαλιστεί σήμερα και στο μέλλον η επιβίωση όλων των ανθρώπων σε παγκόσμιο επίπεδο.

Βασικές έννοιες μαθήματος



6.4 Τροχαία ατυχήματα, κυκλοφοριακή αγωγή

Η εξέλιξη της τεχνολογίας τον τελευταίο αιώνα οδήγησε στη μαζική παραγωγή αυτοκινήτων, τα οποία αποτελούν σήμερα βασικό μέσο μετακίνησης και μεταφοράς. Η ανάπτυξη των πόλεων, οι αποστάσεις του τόπου εργασίας και κατοικίας, η ανάπτυξη του τουρισμού, ο καταναλωτισμός οδηγούν στην αύξηση της κυκλοφορίας αυτοκινήτων (στις περισσότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης αναλογεί περίπου 1,5 αυτοκίνητο για κάθε νοικοκυριό).

Τα δεδομένα αυτά συνδέονται με το τεράστιο πρόβλημα των τροχαίων ατυχημάτων. Τα τροχαία ατυχήματα είναι σήμερα η αιτία θανάτου 120 ευρωπαίων πολιτών καθημερινά. Η κατάσταση αυτή για την Ευρώπη ισοδυναμεί με μία πτώση επιβατικού αεροπλάνου την ημέρα!

Στην Ελλάδα τα τροχαία αποτελούν αιτία θανάτου 6 ατόμων ημερησίως, ενώ η χώρα μας κατέχει το θλιβερό προνόμιο να έρχεται πρώτη σε θανάτους από τροχαία και σε συνολικό αριθμό τροχαίων ατυχημάτων. Αντίθετα, στην Ευρωπαϊκή Ένωση παρουσιάζεται μείωση τόσο των θανατηφόρων τροχαίων λόγω της χρήσης της ζώ-



φωτ.6.7 Μαθητές πεζοί. Με απόφασή του ο Άρειος Πάγος, Ανώτατο δικαστήριο της χώρας, έκρινε ότι υπάρχει ευθύνη του οδηγού που τραυματίζει πεζό, όταν ο πεζός είναι ανήλικος, ηλικιωμένος ή άτομο με αναπηρίες. Η ευθύνη αυτή υπάρχει ανεξάρτητα από το εάν ο οδηγός τηρούσε όλες τις διατάξεις του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας (σήμανση, ταχύτητα). Με την απόφαση αυτή, η οποία δεσμεύει τα δικαστήρια της χώρας, καθιερώνεται πρόσθετη υποχρέωση των οδηγών να παίρνουν όλες τις προφυλάξεις για πεζούς ακόμα και εάν αυτοί κινούνται ακατάλληλα στο δρόμο. Αυτό βέβαια δε μειώνει την ευθύνη των πεζών να κινούνται προσεκτικά στο δρόμο, αλλά αφορά ειδικές κατηγορίες πεζών.

✎ Να συζητήσετε την απόφαση στην τάξη.

*Βιώσιμη ανάπτυξη: το μοντέλο ανάπτυξης που δεν εξαντλεί τους φυσικούς πόρους του πλανήτη. Στις Διεθνείς Συνδιασκέψεις Κρατών για το περιβάλλον αναφέρεται και ως αιεφόρος ανάπτυξη.

νης ασφαλείας και της νέας τεχνολογίας στα αυτοκίνητα (π.χ. αερόσακοι) όσο και του αριθμού των τροχαίων μέσω αυστηρών ελέγχων και ποινών (έλεγχοι οχημάτων, ταχύτητας, χρήσης αλκοόλ κ.ά.).

Οι περίπου 2000 θάνατοι από τροχαία που συμβαίνουν κάθε χρόνο στη χώρα μας ισοδυναμούν με την εξαφάνιση μιας κωμόπολης κάθε χρόνο. Οι αιτίες των τροχαίων ατυχημάτων αφορούν:

- α) **το κράτος**, το οποίο είναι υπεύθυνο για την κατάσταση του οδοστρώματος και των σημάσεων στις διασταυρώσεις, το συχνό έλεγχο της κατάστασης των οχημάτων, την πιστοποίηση της εκπαίδευσης των οδηγών, την επιβολή αυστηρών ποινών σε περίπτωση παραβάσεων και
- β) **τον οδηγό και τον πεζό**, οι οποίοι παραβιάζουν τις διατάξεις του **Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας (ΚΟΚ)**, συμπεριφέρονται ριψοκίνδυνα και ανεύθυνα ως πεζοί και οδηγοί και χρησιμοποιούν τα οχήματα ως μέσα επίδειξης ικανοτήτων και όχι ως μέσα ασφαλούς μεταφοράς δικής τους και των επιβατών που τους εμπιστεύονται.

Οι συνέπειες των τροχαίων ατυχημάτων είναι **ατομικές**, όπως τραυματισμοί, σωματικές αναπηρίες, ψυχικά τραύματα, θάνατος και **κοινωνικές**, όπως αναπηρίες ή μείωση του πληθυσμού και ιδιαίτερα των νέων που αποτελούν παραγωγικό πληθυσμό, τεράστιο κόστος σε ώρες εργασίας, αλλά και κόστος περίθαλψης, νοσηλείας, επανένταξης των αναπήρων κ.λ.π.

Σημαντικό μέσο πρόληψης των τροχαίων ατυχημάτων είναι η εφαρμογή της κυκλοφοριακής αγωγής των νέων κυρίως ατόμων. Η **κυκλοφοριακή αγωγή** εφαρμόζεται από το Υπουργείο Συγκοινωνιών σε συνεργασία και με τα σχολεία και τους Δήμους και έχει ως στόχο την ενημέρωση:

- για τους κανόνες οδικής κυκλοφορίας που αφορούν τόσο τους πεζούς όσο και τους οδηγούς, ώστε να κυκλοφορούν με ασφάλεια στο οδικό δίκτυο της χώρας (π.χ. χρήση κράνους από οδηγούς δικύκλων, χρήση ζώνης στο αυτοκίνητο, προσεκτικός έλεγχος διασταυρώσεων, τήρηση ορίων ταχύτητας κ.ά.)
- για θέματα όπως οι ποινές των κυκλοφοριακών παραβάσεων, η κυκλοφορία ατόμων με αναπηρίες κ.ά.

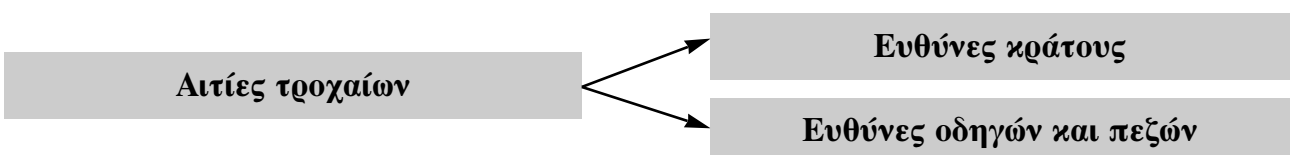


πίνακας 6.3 Η ευθύνη των οδηγών είναι καθοριστική για τα τροχαία ατυχήματα. Παραβιάσεις που αφορούν τα όρια ταχύτητας, την τήρηση των αυστηρών κανονισμών για τους οδηγούς επαγγελματικών οχημάτων, οδηγούν τα τελευταία χρόνια σε τραγικά ατυχήματα. ≍ Να συζητήσετε στην τάξη τις ευθύνες των πολιτών ως οδηγών, πεζών και επιβατών.

	2003	%	2002	%	
ΟΔΗΓΟΙ	με ζώνη	2.181	9,8	2.034	8,5
	με κράνος	2.577	11,6	2.094	8,8
	χωρίς ζώνη ή κράνος	8.548	38,6	10.027	42,0
ΕΠΙΒΑΤΕΣ	με ζώνη	1.039	4,7	911	3,8
	με κράνος	211	1,0	182	0,8
	χωρίς ζώνη ή κράνος	4.513	20,4	5.495	23,0
	Πεζοί	3.080	20,4	3.110	13,1

πίνακας 6.4. Υπουργείο Δημόσιας Τάξης (www.ydt.gr). ≍ Να οργανώσετε στην τάξη συζήτηση για τον Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας. Μπορείτε να χρησιμοποιήσετε υλικό που θα αντλήσετε από τον δικτυακό τόπο του Υπουργείου Μεταφορών (www.gov.gr).

Βασικές έννοιες μαθήματος



6.5 Αθλητισμός και βία

Από την πρωτόγονη ήδη κοινωνία οι άνθρωποι εκπαιδεύονται και ψυχαγωγούνται με το ομαδικό παιχνίδι. Με το πέρασμα των αιώνων το παιχνίδι, ως μέσο κοινωνικοποίησης και ψυχαγωγίας, εξελίσσεται σε οργανωμένο κοινωνικό θεσμό, τον **αθλητισμό**. Στην ελληνική αρχαιότητα η εκγύμναση του σώματος και η συμμετοχή-συναγωνισμός των αθλητών αποτελούσαν το αθλητικό ιδεώδες. Οι Ολυμπιακοί αγώνες έδωσαν στον αθλητισμό ένα χαρακτήρα που ξεπερνούσε τα σύνορα των κρατών και τον συνέδεσαν με την ειρήνη και τη συμφιλίωση των λαών (ολυμπιακή εκχειρία). Από την ελληνική αρχαιότητα μέχρι σήμερα ο αθλητισμός παίρνει διαφορετικές μορφές, εκφράζοντας τις αξίες και τα πρότυπα που επικρατούν σε κάθε εποχή και κοινωνία.

Ο οργανωμένος αθλητισμός έχει ως στόχους:

- τη σωματική και πνευματική υγεία του πληθυσμού (νους υγιής εν σώματι υγιεί),
- την κοινωνικοποίηση των νέων μέσα από την άμιλλα και τη συνεργασία της ομάδας,
- την ψυχαγωγία των ατόμων,
- τη γνωριμία και τη συμφιλίωση των λαών, μέσα από την οργάνωση διεθνών αγώνων.

Στις σύγχρονες κοινωνίες, ο **αθλητισμός γίνεται μαζικός**, ώστε να διασφαλίζεται η καλή φυσική κατάσταση και υγεία όλου του πληθυσμού. Παράλληλα όμως σήμερα ο αθλητισμός συνδέεται με την αγορά και με τα συμφέροντα μεγάλων εταιριών, γι' αυτό μιλάμε για το φαινόμενο της **εμπορευματοποίησης του αθλητισμού** (αθλητικές εταιρίες, ΜΜΕ, εταιρίες αθλητικών ειδών). Συνέπεια της σύνδεσης του αθλητισμού με την αγορά είναι η εμφάνιση αρνητικών φαινομένων, όπως ο πρωταθλητισμός με κάθε μέσον και η βία που συχνά παρουσιάζεται, ιδιαίτερα στα ομαδικά αθλήματα.

α) Πρωταθλητισμός. Το «γρήγορα, ψηλά, δυνατά» της αρχαίας Ελλάδας, γίνεται σήμερα «γρηγορότερα, ψηλότερα, δυνατότερα». Ο πρωταθλητισμός σήμερα προβάλλει και καλλιεργεί ως υπέρτατη αξία τον ανταγωνισμό και τη νίκη με κάθε μέσο.

Αρνητικά αποτελέσματα αυτού του φαινομένου είναι οι μικρές ηλικίες έναρξης της προπόνησης, με τραγικές συνέπειες στην υγεία των αθλητών, η επέμβαση της τεχνολογίας και της επιστήμης στη δημιουργία μεγαλύτερων επιδόσεων, με τη χρήση απαγορευμένων ουσιών (ντόπιγκ), η καλλιέργεια αισθημάτων φανατισμού στους φιλάθλους από τα τεράστια οικονομικά συμφέροντα των ΜΜΕ.



φωτ.6.8 Παρολυμπιακοί αγώνες

Οι Παρολυμπιακοί Αγώνες μας μεταφέρουν σε μια χαρά γιορτής που ξεπερνά κάθε αναπηρία. Οι αγώνες αυτοί εκφράζουν τις τέσσερις αξίες που πρέπει να χαρακτηρίζουν τους αγώνες: την επίδοση, τη δύναμη, την έμπνευση και τη γιορτή.

♣ Να συζητήσετε στην τάξη τις αξίες αυτές που είναι αξίες όλων των αθλητικών αγώνων.



φωτ.6.9.Ποδοσφαιρικός αγώνας

Η Πολιτεία προβλέπει αυστηρές ποινές για όσους φιλάθλους δημιουργούν επεισόδια στη διάρκεια των αγώνων και απαγορεύει την ανάκληση των ποινών φυλάκισης. Οι αυστηρές ποινές είναι απαραίτητες, πόσο όμως μπορούν να εφαρμοστούν ιδιαίτερα σε νέους; www.sport.gov.gr.

♣ Να σχολιάσετε τις δύο απόψεις στην τάξη. Ποια άλλα μέτρα πρόληψης των επεισοδίων και των βανδαλισμών στα γήπεδα θα προτείνατε;

β) Φαινόμενα βίας στις τάξεις των φιλάθλων. Το φαινόμενο της βίας, που εκδηλώνεται από τους φιλάθλους, μέσα και έξω από τα γήπεδα, παρουσιάζεται σε πολλές κοινωνίες, όπως και στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια. Αφορά κυρίως συγκεκριμένες μορφές ομαδικού αθλητισμού, όπως το ποδόσφαιρο και το μπάσκετ.

Οι **αιτίες** του φαινομένου βρίσκονται στην εμπορευματοποίηση αυτών των μορφών αθλητισμού και στα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα με τα οποία συνδέονται (αθλητικές εταιρίες), στην υπερπροβολή των αθλημάτων από τα ΜΜΕ, εφόσον διαθέτουν ένα τεράστιο φιλάθλο κοινό, αλλά και στην καλλιέργεια από μερίδα του τύπου του φανατισμού των φιλάθλων οι οποίοι μετατρέπονται σε οπαδούς.

Η γενικότερη κρίση των αξιών και τα κοινωνικά προβλήματα (αποξένωση, ανεργία) οδηγούν συχνά τους παθητικούς θεατές-οπαδούς σε εκδηλώσεις βίας, τόσο μέσα όσο και έξω από τα γήπεδα. Αποτέλεσμα αυτού του φαινομένου είναι τεράστιες καταστροφές σε εγκαταστάσεις, συγκρούσεις με αντίπαλους φιλάθλους, απομάκρυνση πολλών φιλάθλων από τα γήπεδα, κίνδυνοι για την ασφάλεια των πολιτών.

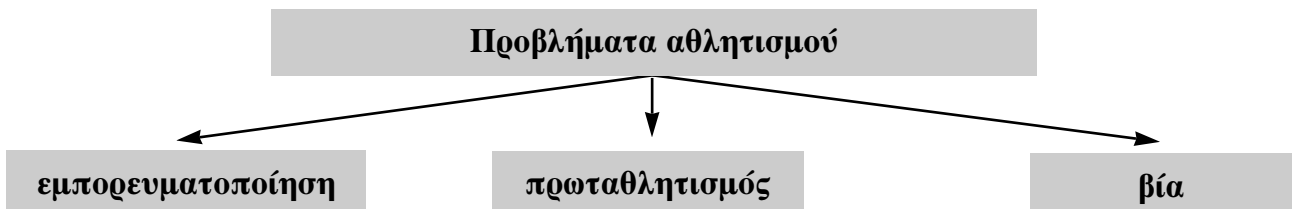
Η **αντιμετώπιση** του αρνητικού αυτού φαινομένου απαιτεί όχι μόνον αυστηρότερα κατασταλτικά μέτρα από την Πολιτεία, αλλά και τη συνεργασία των φιλάθλων και των αθλητικών φορέων (π.χ. ομάδες προστασίας γηπέδων από φιλάθλους, αριθμημένα εισιτήρια, αποκλεισμός από τους αγώνες των οπαδών που βιαιοπραγούν). Εξάλλου, απαιτείται κατάλληλη κοινωνική πολιτική που θα δίνει λύσεις στα προβλήματα των νέων (ανεργία, κοινωνικός αποκλεισμός, αποξένωση στις μεγαλουπόλεις), εφόσον αυτά αποτελούν συχνά τις αιτίες της νεανικής βίας.



φωτ.6.10. Το «εν αγωνίζεσθαι» στους Ολυμπιακούς αγώνες της Αθήνας το 2004. Μετά την ένταση της πάλης, η φιλία των δύο πρωταθλητών συμβολίζει τη συνεύρεση των λαών. Γιατί οι αθλητικοί αγώνες πρέπει να είναι πάνω από όλα γιορτή, τόσο για τους αθλητές όσο και για τους θεατές.

☞ Ποιοι παράγοντες μειώνουν σήμερα αυτόν το χαρακτήρα γιορτής που πρέπει να έχουν όλοι οι αθλητικοί αγώνες;

Βασικές έννοιες μαθήματος





Εργασίες-δραστηριότητες

1. Από τις ειδήσεις στην τηλεόραση και τον τύπο να καταγράψετε ένα κοινωνικό πρόβλημα που παρουσιάζεται. Να εξηγήσετε γιατί αποτελεί κοινωνικό πρόβλημα και να προτείνετε λύσεις.
2. Να φτιάξετε ένα φάκελο «Κοινωνική Πολιτική» στην τάξη. Να χωριστείτε σε ομάδες, να επιλέξετε ανά ομάδα ένα κοινωνικό πρόβλημα από αυτά που παρουσιάζονται στο βιβλίο σας (φτώχεια, ανεργία, τροχαία ατυχήματα, βία στα γήπεδα). Να συγκεντρώσετε υλικό από τον τύπο, τον τοπικό Δήμο, από συζητήσεις σας με μεγαλύτερους για τα μέτρα κοινωνικής πολιτικής που παίρνει το κράτος σε σχέση με αυτό. Να τα σχολιάσετε στην τάξη και να κάνετε και τις δικές σας προτάσεις.
3. Από τον τύπο και τις ιστοσελίδες της Γ.Γ.Αθλητισμού (www.sports.gov.gr), μπορείτε να συγκεντρώσετε υλικό για αθλήματα, επιτυχίες και αθλητικά προβλήματα. Από τις ιστοσελίδες των Οργανώσεων των καταναλωτών (www.inka.gr, www.ekpizo.gr, www.kekra.gr) υλικό για την αγωγή καταναλωτή. Να παρουσιάσετε το υλικό στην τάξη σας.
4. Σημαντικά κοινωνικά προβλήματα (φτώχεια, μετανάστευση) δημιουργούν και τα τοπικά και παγκόσμια προβλήματα περιβάλλοντος (βλ. κεφ. 12.6). Διαλέξτε ένα περιβαλλοντικό πρόβλημα (τοπικό ή διεθνές) και καταγράψτε τις κοινωνικές του συνέπειες. Πληροφορίες μπορείτε να αντλήσετε και από τις περιβαλλοντικές οργανώσεις.

Τώρα που τελειώσε το Α' Μέρος της Κοινωνικής Αγωγής, μπορείτε να συνεργαστείτε με τους συμμαθητές σας και να εκδώσετε μια σχολική εφημερίδα που θα παρουσιάζει σχολικά και κοινωνικά προβλήματα. Να αξιοποιήσετε τις γνώσεις σας από το μάθημα και να χρησιμοποιήσετε ως πηγές πληροφόρησης και τους δικτυακούς τόπους που έχετε γνωρίσει. Καλή επιτυχία.



Κριτήριο αυτοαξιολόγησης του μαθητή

A. Τελειώνοντας τη μελέτη και συζήτηση του κεφαλαίου και αφού κατανόησες τις έννοιες, θα πρέπει να μπορείς να απαντήσεις τις παρακάτω ερωτήσεις. Όπου συναντάς δυσκολία, μπορείς να συμβουλευτείς το αντίστοιχο μάθημα.

1. Να αναφέρεις δύο κοινωνικά προβλήματα και να εξηγήσεις γιατί δεν αποτελούν ατομικό πρόβλημα.
2. Ποια άλλα κοινωνικά προβλήματα συνδέονται με τη φτώχεια;
3. Να αναφέρεις τις συνέπειες στο άτομο και την κοινωνία της φτώχειας και των τροχαίων ατυχημάτων.
4. Ποιες οι διαφορές απόλυτης και σχετικής φτώχειας;
5. Να συνδέσεις τη φτώχεια με τον καταναλωτισμό και την εμπορευματοποίηση με την αθλητική βία.
6. Ο υπερκαταναλωτισμός οδηγεί ορισμένες κοινωνίες σε φτώχεια. Να αναφέρεις παραδείγματα.

B. Τώρα, χαρακτηρίσε τις παρακάτω προτάσεις σωστές ή λανθασμένες, βάζοντας σε κύκλο το αντίστοιχο γράμμα

- | | | |
|--|---|---|
| 1. Τα κοινωνικά προβλήματα έχουν μόνο κοινωνικές συνέπειες | Σ | Λ |
| 2. Τα άτομα που δεν είναι καταναλωτικά βρίσκονται σε σχετική φτώχεια | Σ | Λ |
| 3. Βασική αιτία της βίας στα γήπεδα είναι η εμπορευματοποίηση | Σ | Λ |
| 4. Οι αιτίες των τροχαίων ατυχημάτων αφορούν αποκλειστικά το κράτος | Σ | Λ |

Μέρος Β

Το άτομο και η πολιτεία



7 Το άτομο και η πολιτεία

- Κοινωνία και πολιτεία
- Έθνος-πατρίδα
- Πολίτης-πολιτική



Στην προηγούμενη ενότητα, μελετώντας την κοινωνία, γνώρισες τους κοινωνικούς κανόνες και τον κοινωνικό έλεγχο. Μελετώντας αυτά τα κοινωνικά φαινόμενα, κατανόησες ότι οι κοινωνικοί κανόνες και ο κοινωνικός έλεγχος σήμερα διαμορφώνονται βασικά από την οργανωμένη Πολιτεία. Μπορείς να επαναλάβεις αυτές τις έννοιες για να κατανοήσεις τη σημασία της σύγχρονης Πολιτείας.



«Τα δίκαια του Ρήγα» από τα Νεοελληνικά σου αναγνώσματα θα σε βοηθήσουν να αντιληφθείς πόσο σημαντική υπήρξε η ανάγκη της ελεύθερης δημοκρατικής Πολιτείας στις εθνικοαπελευθερωτικές επαναστάσεις του 19ου αιώνα, όπως η ελληνική. Τα «Ματωμένα χώματα» της Διδώς Σωτηρίου αναφέρονται στα προβλήματα των ανθρώπων που αναγκάζονται να στερηθούν την πατρίδα τους. Στο «Παλάτι των Ονείρων», προβάλλεται ο πανανθρώπινος χαρακτήρας των πολιτικών προβλημάτων, μέσα από τη ματιά ενός Αλβανού λογοτέχνη, του Ισμαήλ Κανταρέ.



Οι ταινίες «Πατριώτης» και «Braveheart» του Μελ Γκίμπσον αναφέρονται στους αγώνες των λαών για την ανεξαρτησία της πατρίδας τους. Η ταινία «Τι έκανες στον Πόλεμο Θανάση» παραπέμπει στον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα των Ελλήνων ενάντια στον Ναζισμό.



Οι σύγχρονες κοινωνίες έχουν ανάγκη από τον ενεργό πολίτη, ο οποίος δραστηριοποιείται καθημερινά τόσο στα τοπικά όσο και στα διεθνή προβλήματα, που είναι κοινά για όλη την ανθρωπότητα. Από τις ιστοσελίδες της Γ.Γ. Νέας Γενιάς (www.neagenia.gr) θα ενημερωθείς για τρόπους κοινωνικής συμμετοχής των νέων, για την πύλη του εθελοντισμού και θα συμμετάσχεις σε κοινωνικό διάλογο για το μέλλον της Ευρώπης.

Το κεφάλαιο αυτό θα σε βοηθήσει να κατανοήσεις τη σημασία της συμμετοχής σου ως πολίτη στη σύγχρονη ελληνική Πολιτεία. Η ανεξαρτησία και η δημοκρατία, που απολαμβάνεις σήμερα, είναι αποτέλεσμα πολιτικών αγώνων και η δική σου πολιτική συμμετοχή είναι εγγύηση για τη διατήρησή τους.

7.1 Κοινωνία και Πολιτεία

Στα προηγούμενα κεφάλαια μελέτησες την κοινωνία, που είναι η οργανωμένη κοινωνική συμβίωση. Αυτή η οργάνωση, όπως έμαθες, πραγματοποιείται βασικά με τους κοινωνικούς κανόνες και τους θεσμούς. Ποιος όμως διαμορφώνει αυτούς τους κανόνες και τους θεσμούς με τους οποίους λειτουργεί η κοινωνική ζωή;

Κάθε κοινωνία είναι **πολιτική κοινωνία, παρουσιάζει δηλαδή μια πολιτική οργάνωση, με βάση την οποία συγκεκριμένα άτομα και ομάδες έχουν την εξουσία να διαμορφώνουν και να επιβάλλουν κανόνες-νόμους**. Στις πρωτόγονες φυλές την εξουσία αυτή είχε ο φύλαρχος, στην Αρχαία Αίγυπτο οι ιερείς, στις μεγάλες Αυτοκρατορίες (Μ. Αλεξάνδρου, Ρωμαϊκή, Βυζαντινή, κ.ά.) οι πολιτικοί και στρατιωτικοί μηχανισμοί, οι ηγεμόνες και βασιλείς αργότερα και στα σύγχρονα δημοκρατικά κράτη ο λαός.

Η έννοια της Πολιτείας (από την αρχαία ελληνική λέξη «πόλις»), εμφανίζεται για πρώτη φορά στην αρχαία Ελλάδα, για να χαθεί από την ιστορία των ανθρώπινων κοινωνιών, με την παρακμή του θεσμού της πόλης κράτους. Η Αθηναϊκή Πολιτεία αποτελεί τη μορφή πολιτικής οργάνωσης, στην οποία τα ίδια τα ελεύθερα άτομα (πολίτες) αποφασίζουν για τους κανόνες-νόμους που ρυθμίζουν την κοινωνική ζωή.

Η επανεμφάνιση της Πολιτείας γίνεται στην Ευρώπη με τη Γαλλική Επανάσταση (18ος αιώνας), όταν ο λαός διεκδικεί την αντικατάσταση της απόλυτης εξουσίας του μονάρχη από την εξουσία των πολιτών. Με αυτόν τον τρόπο διαμορφώνεται η έννοια της σύγχρονης δημοκρατικής Πολιτείας, με βάση την ισότητα των πολιτών και την ελευθερία τους από την απόλυτη εξουσία του μονάρχη.

Στη σύγχρονη **Πολιτεία** ο λαός όχι πλέον άμεσα (δηλαδή ο ίδιος, όπως στην αρχαία Αθήνα), αλλά έμμεσα, δηλαδή μέσα από τους εκλεγμένους αντιπροσώπους του, αποφασίζει τους νόμους με τους οποίους οργανώνεται η κοινωνική συμβίωση. Αυτόν τον τρόπο πολιτικής οργάνωσης ακολουθούν τα περισσότερα σύγχρονα κράτη στη διάρκεια του 19ου και 20ου αιώνα, συχνά μετά από αιματηρές συγκρούσεις και επαναστάσεις. Η σύγχρονη Πολιτεία εκφράζει τη θέληση των πολιτών (λαού) ενός κράτους και έχει την εξουσία να καθορίζει:

- **Τους κανόνες-νόμους** με τους οποίους οργανώνονται και λειτουργούν οι κοινωνικοί και πολιτικοί θεσμοί.
- **Τις υποχρεώσεις και δικαιώματα των ατόμων** και τέλος,
- **Τις ποινές και κυρώσεις** σε περιπτώσεις παραβίασης των κανόνων, μέσα από ένα ανεξάρτητο σύστημα δικαιοσύνης.



φωτ.7.1 Λουδοβίκος ΙΔ' «ελέω θεού» βασιλιάς της Γαλλίας την περίοδο της απολυταρχίας, Μουσείο του Λούβρου

Στην ιστορία των ανθρώπινων κοινωνιών πολλές υπήρξαν οι μορφές πολιτικής οργάνωσης, μέχρι τη σύγχρονη δημοκρατική Πολιτεία, στην οποία ο λαός με τους αντιπροσώπους του (Βουλή) αποφασίζει τους κανόνες της κοινωνικής συμβίωσης.



φωτ 7.2 Ο Αριστοτέλης (δεξιά) με τον Πλάτωνα, σε λεπτομέρεια από τον πίνακα του Ραφαήλ «Ακαδημία του Πλάτωνα». Ο Αριστοτέλης (384-322π.Χ) υποστήριζε ότι αν και τα μέλη των κοινωνιών έρχονται και παρέρχονται, οι κοινωνίες παραμένουν και αυτό το οφείλουν στην πολιτική τους οργάνωση, δηλαδή στο πολίτευμα. Δεν θεωρεί καμία μορφή πολιτικής οργάνωσης άριστη, εάν δεν εξυπηρετεί τη δικαιοσύνη και το κοινό καλό. Ακόμα και η δημοκρατική Πολιτεία, εάν εξυπηρετεί προσωπικά και ιδιοτελή συμφέροντα, καταλήγει στη δημαγωγία.

Σήμερα, η σύγχρονη Πολιτεία καθορίζει τον τρόπο που λειτουργεί η κοινωνική ζωή, ρυθμίζοντας την οργάνωση και λειτουργία όλων σχεδόν των κοινωνικών θεσμών. Η εκπαίδευση (ίδρυση και λειτουργία εκπαιδευτηρίων, υποχρεώσεις και δικαιώματα σπουδαστών, καθηγητών, διευθυντών, εξετάσεις, πτυχία), η οικονομία (συνθήκες και αμοιβή εργασίας, χρήμα, τράπεζες, εταιρίες, τιμές), η ψυχαγωγία (αθλητισμός, ΜΜΕ, θεάματα), η οικογένεια (γάμος, σχέσεις συζύγων, σχέσεις γονέων και παιδιών, λύση του γάμου), η επιβολή ποινών (δικαστήρια, σωφρονιστικά ιδρύματα), ρυθμίζονται σήμερα, από ένα σύνολο κανόνων- νόμων που θεσπίζει η Πολιτεία.

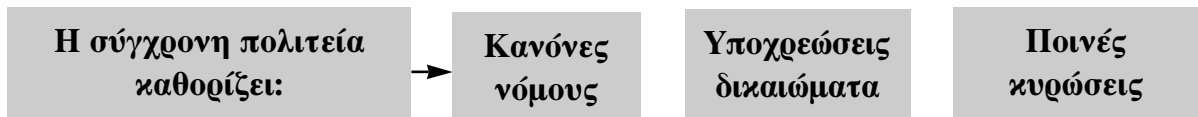


φωτ. 7.3 Στα σύγχρονα κράτη, οι όροι κράτος και Πολιτεία χρησιμοποιούνται και οι δύο για να δηλώσουν την πολιτική οργάνωση της κοινωνίας. Το κράτος (από το απολυταρχικό κράτος του 16ου αιώνα) σημαίνει δύναμη και εξουσία επιβολής (κρατώ=εξουσιάζω) στα όρια ενός εδάφους που προσδιορίζεται από συγκεκριμένα σύνορα και έχει ορισμένο πληθυσμό, το λαό. Το κράτος συνδέεται με την έννοια του υπήκοου, δηλαδή αυτού που υπακούει στους νόμους. Η Πολιτεία, είναι η οργανωμένη κοινωνική συμβίωση ελεύθερων και συμμετόχων πολιτών. Σήμερα, ιδιαίτερα στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης χρησιμοποιείται ο όρος Πολιτεία, ως κοινωνία ενεργών πολιτών.

☞ Να σχολιάσετε τις διαφορές υπηκόου και σύγχρονου πολίτη.

Βασικές έννοιες μαθήματος

Πολιτική κοινωνία: πολιτική οργάνωση



7.2 Έθνος και πατρίδα

Η έννοια της πατρίδας, του τόπου δηλαδή μέσα στον οποίο γεννιέται και ζει το άτομο, παρουσιάζεται σε όλη την ανθρώπινη ιστορία. Η Οδύσεια αποτελεί μία από τις πρώτες πηγές για τη σχέση του ανθρώπου με τον τόπο-πατρίδα, περιγράφοντας το «νόστο», δηλαδή την επιστροφή στην πατρίδα.

Η μόνιμη εγκατάσταση των πληθυσμών σε ένα τόπο δημιούργησε κοινά στοιχεία πολιτισμού, όπως είναι η γλώσσα, οι μύθοι, η οικονομία, τα ήθη-έθιμα και η τεχνολογία. Με αυτόν τον τρόπο δημιουργήθηκε η συνείδηση στα άτομα που έχουν την ίδια πατρίδα ότι ανή-



φωτ.7.4. Σιμόν Μπολιβάρ (1783-1830), ο θρυλικός

κουν σε μια κοινή ομάδα, με κοινή ιστορία και κοινά συμφέροντα, το έθνος. **Έθνος επομένως είναι η μεγάλη ανθρώπινη ομάδα, που συνδέεται με ένα συγκεκριμένο τόπο – χωρίς απαραίτητα να διαμένει σ' αυτόν –, μοιράζεται κοινό πολιτισμό και ιστορία και έχει συνείδηση ότι αποτελεί μian ενιαία ομάδα με κοινές επιδιώξεις.**

Τον 19ο αιώνα, αιώνα των εθνών όπως ονομάστηκε, το έθνος-πατρίδα συνδέεται με τους αγώνες για δημοκρατία και εθνική ανεξαρτησία. Οι **επαναστάσεις** αυτής της περιόδου προβάλλουν την απελευθέρωση του έθνους από τη μοναρχία (Γαλλική επανάσταση), την αποικιοκρατία (επαναστάσεις στη Λατινική Αμερική), την ξένη κυριαρχία (Ελληνική επανάσταση). Οι επαναστάσεις αυτές οδηγούν στη διαμόρφωση των εθνικών κρατών, με βάση την εθνική ταυτότητα των πολιτών τους (Ελλάδα-Έλληνες, Γαλλία-Γάλλοι).

Το **εθνικό κράτος** δε σημαίνει ότι κάθε έθνος ταυτίζεται με συγκεκριμένο κράτος. Στο ελληνικό έθνος π.χ. ανήκουν και οι από καταγωγή Έλληνες που είναι πολίτες άλλων κρατών και διατηρούν την ελληνικότητά τους, τη συνείδηση δηλαδή ότι είναι Έλληνες (Έλληνες της **Ομογένειας**).

Σήμερα, υπάρχουν παγκόσμια 200 κράτη και χιλιάδες έθνη και εθνότητες. **Το κράτος συνδέεται με συγκεκριμένο έδαφος (διεθνώς αναγνωρισμένα σύνορα), λαό (μόνιμο πληθυσμό κατοίκων) και συγκεκριμένη πολιτική εξουσία.** Πολλά κράτη είναι πολυεθνικά, οι πολίτες τους δηλαδή είναι διαφορετικών εθνοτήτων (π.χ. ΗΠΑ, Αυστραλία).

Σήμερα, για τους πολίτες των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης η εθνική τους ταυτότητα (π.χ. Ιταλός, Πολωνός, Έλληνας) συμπληρώνεται και από την **ευρωπαϊκή ταυτότητα**. Με αυτόν τον τρόπο το έθνος-πατρίδα γίνεται ένα κομμάτι μιας Ενιαίας Ευρώπης. Για τους πολίτες αυτών των κρατών, όπως η Ελλάδα, αγάπη για την πατρίδα (πατριωτισμός) σημαίνει υπεράσπιση της ειρήνης, της δημοκρατίας και των εθνικών συμφερόντων μέσα από το διάλογο, τη συνεργασία και τους αμοιβαίους συμβιβασμούς με τα άλλα κράτη που συμβιώνουν στην Ενωμένη Ευρώπη.

«ελευθερωτής της Βενεζουέλας, του Περού, της Βολιβίας, του Ισημερινού, της Κολομβίας και του Παναμά από τον ισπανικό ζυγό.

« Εμπρός τέκνα της πατρίδας» αρχίζει η περιφημη Μασσαλιώπιδα, εθνικός ύμνος για τους Γάλλους πολίτες. « Ελευθερία ή θάνατος» ήταν το σύνθημα των επαναστατημένων Ελλήνων.

Ο πατριωτισμός στους αγώνες αυτούς προβάλλεται ως θυσία και ηρωϊσμός για την κατάκτηση της πολυπόθητης ελευθερίας και ανεξαρτησίας.

Σήμερα, σε πολλά κράτη οι λαοί αγωνίζονται ακόμα για την ελευθερία της πατρίδας τους. Στα περισσότερα όμως σύγχρονα δημοκρατικά κράτη, όπως η Ελλάδα, η εθνική ανεξαρτησία είναι κατοχυρωμένη, η ζωή, η ελευθερία και η ισότητα προστατεύονται

⚡ Να συζητήσετε στην τάξη τη μορφή που πρέπει να έχει ο πατριωτισμός σήμερα για τους πολίτες των σύγχρονων δημοκρατικών κρατών.



φωτ. 7.5. Από το 23ο Φεστιβάλ Ποντίων στο Βερολίνο, τον Ιούνιο του 2004

⚡ Να συζητήσετε στην τάξη για τους Απόδημους Ομογενείς της Διασποράς, τους επαναστατημένους και τους παλινοσούττες (πάλι + νόστος) Έλληνες της περιοχής σας.

Πηγή: «Αν οι άνθρωποι οφείλουν να είναι καλοί ως συμπολίτες και συμπατριώτες, να είναι δηλαδή καλοί άνθρωποι στη χώρα και στο σπίτι τους, δεν οφείλουν το ίδιο να είναι καλοί γείτονες;... Η εξέλιξη της κουλτούρας και της κοινωνίας απαιτούν πάντοτε τον "άλλο" (γείτονα, αλλοδαπό, άνθρωπο), χωρίς τον οποίο δεν υπάρχει καλλιέργεια, εξέλιξη και απόλαυση των πολιτισμών που αποτελούν κοινή περιουσία της ανθρωπότητας.» Βέικος Θ., *Εθνικισμός και εθνική ταυτότητα.*

⚡ Να σχολιάσετε το απόσπασμα .



σκίτσο. 7.1 Οι σύγχρονες κοινωνίες είναι πολυπολιτισμικές. Στη χώρα μας άνθρωποι από διάφορες χώρες και έθνη ζουν, σπουδάζουν και εργάζονται .

➤ Να συζητήσετε στην τάξη τα θετικά στοιχεία από αυτήν την ειρηνική συνύπαρξη των λαών. Να παρουσιάσετε στην τάξη στοιχεία από τους πολιτισμούς των αλλοδαπών μελών της σχολικής και τοπικής σας κοινότητας.

7.3 Πολίτης και Πολιτική

Οι λέξεις πολίτης και πολιτική προέρχονται από τη λέξη «πόλις» και συνδέονται με την κοινωνική συμβίωση. **Πολιτική είναι κάθε δραστηριότητα των ατόμων και των ομάδων που αφορά τη συλλογική ζωή.** Πολιτικές επομένως δεν είναι μόνον οι δραστηριότητες που αφορούν τις εκλογές, αλλά οι περισσότερες καθημερινές μας δραστηριότητες, εφόσον αφορούν το κοινωνικό σύνολο. Η προσωπική σου επιλογή, π.χ. να σπουδάσεις, είναι συγχρόνως και πολιτική, εφόσον, απαιτείς από την Πολιτεία την κατάλληλη προετοιμασία σου, τη δίκαιη και ισότιμη εισαγωγή σου σε μια δημόσια σχολή, ένα σοβαρό επίπεδο σπουδών, οικονομικές διευκολύνσεις και τέλος την επαγγελματική σου αποκατάσταση.

Στις σύγχρονες κοινωνίες, οι περισσότερες δραστηριότητές μας (π.χ. ως οδηγών, πεζών, εργαζομένων, καταναλωτών) αφορούν την Πολιτεία. Συχνά τα συμφέροντα αυτών των ομάδων πολιτών συγκρούονται (π.χ. εργαζόμενοι-εργοδότες, ιδιοκτήτες-ενοικιαστές, καταναλωτές-παραγωγοί). Οι συγκρούσεις αυτές είναι θετικές για την κοινωνία, εάν οδηγούν σε δημοκρατικό διάλογο και αμοιβαίες υποχωρήσεις.

Εφόσον οι περισσότερες δραστηριότητές μας είναι πολιτικές, δημιουργούν και τις αντίστοιχες ευθύνες των πολιτών για:

α) Ενημέρωση για τα κοινωνικά και πολιτικά ζητήματα σε τοπικό, εθνικό, ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επί-



φωτ. 7.6 Πορεία ενάντια στον πόλεμο

«...Και είμαστε οι ίδιοι που φροντίζουμε και για τα δικά μας και για τα πολιτικά μαζί πράγματα, κι ενώ καθένας μας κοιτάζει τη δουλειά του, άλλος άλλη, δεν κατέχουμε γι' αυτό λιγότερο τα πολιτικά. Γιατί είμαστε οι μόνοι που όποιον δεν παίρνει καθόλου μέρος σε αυτά (τα πολιτικά) τον θεωρούμε έναν άνθρωπο όχι ήσυχο αλλά άχρηστο». Απόσπασμα από τον Επιτάφιο που εκφρόνησε ο Περικλής. Θουκυδίδης, μετ. Π. Λεκατσάς. «...Σήμερα για την πλειονότητα των ελλήνων πολιτών καλός πολίτης είναι αυτός που απέχει από τις πολιτικές συζητήσεις, καλός πανεπιστημιακός δάσκαλος είναι ο αφοσιωμένος στην καθαρή πανεπιστημιακή διδασκαλία, καλός φοιτητής ο πολιτικά ανίδεος...», Τσάτσος Δ., *Συνταγματικό Δίκαιο*.

➤ Να σχολιάσετε στην τάξη τα αποσπάσματα. Πώς συμμετέχετε εσείς σήμερα στα «κοινά»; Ποιες δραστηριότητες σκοπεύετε να αναπτύξετε στο μέλλον;

πεδο. Η ενημέρωση αποτελεί προϋπόθεση για κάθε απόφαση και δραστηριότητα. Σήμερα πολλά προβλήματα αποκτούν διεθνή χαρακτήρα (περιβάλλον, εργασία, ειρήνη) και παράλληλα η ένταξη της χώρας μας στην ΕΕ μας δίνει και την ιδιότητα του ευρωπαίου πολίτη, γι' αυτό η ενημέρωση του πολίτη αφορά και την ευρωπαϊκή και διεθνή πραγματικότητα.

β) Υπεύθυνη συμμετοχή και δραστηριοποίηση σε όλους τους τομείς της κοινωνικής ζωής (π.χ. εκπαίδευση, περιβάλλον, υγεία, εργασία). Ο σύγχρονος πολίτης δραστηριοποιείται προωθώντας τους στόχους και επιδιώξεις του, με αίσθημα ευθύνης και αλληλεγγύης προς το κοινωνικό σύνολο. Η πολιτική αυτή δραστηριοποίηση αφορά τόσο τον τοπικό (σχολείο, γειτονιά, Δήμος) όσο και το εθνικό, ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο (π.χ. θέματα περιβάλλοντος, ρατσισμού, φτώχειας, ειρήνης).



φωτ. 7.7 Ο εθελοντισμός αποτελεί δραστηριότητα των πολιτών στο πλαίσιο της κοινωνικής αλληλεγγύης. Μπορείτε να ενημερωθείτε από το ΥΠΕΠΘ (www.yperpth.gr) και τη Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς (www.neagenia.gr).

☞ Να συζητήσετε προτοβουλίες εθελοντικής δράσης στην τοπική σας κοινότητα (π.χ. ανακύκλωση, σχολικοί τροχονόμοι, βοήθεια σε ευάλωτες κοινωνικά ομάδες, δανειστικές βιβλιοθήκες, ενδοσχολική βοήθεια σε μαθητές μικρότερων τάξεων κ.ά.).



σκέτσο. 7.2 Η οικονομία στις πηγές ενέργειας στο σπίτι, η επιλογή του ποδηλάτου και των μαζικών μέσων συγκοινωνίας ως μέσων μεταφοράς, η προτίμηση των τοπικών καταστημάτων και προϊόντων, η συμμετοχή στις αποφάσεις του Δήμου και των συνοικιακών συμβουλίων με προτάσεις για θέματα που μας ενδιαφέρουν είναι μερικοί τρόποι πολιτικής δράσης σε τοπικό επίπεδο.

☞ Να συζητήσετε στην τάξη και άλλους τρόπους πολιτικής συμμετοχής σε τοπικό, εθνικό, ευρωπαϊκό και Διεθνές επίπεδο.

Βασικές έννοιες μαθήματος





Εργασίες-δραστηριότητες

1. Από τα Κείμενα Νεοελληνικής Λογοτεχνίας να επιλέξετε και να σχολιάσετε ένα κείμενο που αφορά την αγάπη για την πατρίδα που κινδυνεύει (Τουρκοκρατία, πόλεμος). Σήμερα ζείτε σε μια διαφορετική εποχή, πώς πρέπει να εκδηλώνεται η αγάπη για την πατρίδα σε αυτές τις συνθήκες;
2. Να επισκεφτείτε τις ιστοσελίδες του Συμβουλίου Απόδημου Ελληνισμού (www.sae.gr) και να αντλήσετε πληροφορίες για τους Έλληνες της διασποράς. Αντίστοιχα μπορείτε να συγκεντρώσετε στοιχεία για τους απόδημους Έλληνες της περιοχής σας από το τοπικό ιστορικό αρχείο και το Δήμο.
4. Να καταγράψετε καθημερινές σας δραστηριότητες που είναι πολιτικές (αφορούν την πολιτική κοινωνία) και να εξηγήσετε τον πολιτικό τους χαρακτήρα. Στη συνέχεια να αναφέρετε τις αντίστοιχες υποχρεώσεις σας ως ενεργών πολιτών.
5. Να ενημερωθείτε από την τοπική σας κοινότητα για προγράμματα κοινωνικού εθελοντισμού. Να οργανώσετε και τη συμμετοχή της τάξης σας σε ένα τέτοιο πρόγραμμα.
6. Να επιλέξετε ένα κοινωνικό πρόβλημα τοπικό, εθνικό ή διεθνές με το οποίο θα σας ενδιέφερε να ασχοληθείτε και να αναζητήσετε Οργανώσεις που δραστηριοποιούνται σχετικά. Να παρουσιάσετε την έρευνά σας στην τάξη.



Κριτήριο αυτοαξιολόγησης του μαθητή

A. Τελειώνοντας τη μελέτη και συζήτηση του κεφαλαίου και αφού κατανόησες τις καινούργιες έννοιες, θα πρέπει να μπορείς να απαντήσεις σύντομα στις παρακάτω ερωτήσεις. Σε όποιες συναντάς δυσκολία, συμβουλέψου και πάλι το αντίστοιχο μάθημα.

1. Ποια η διαφορά της σύγχρονης Πολιτείας από τις άλλες μορφές πολιτικής οργάνωσης;
 2. Τα έθνη δεν ταυτίζονται με τα κράτη. Να δώσεις παραδείγματα.
 3. Σε ποια θέματα συμμετέχει και δραστηριοποιείται ο ενεργός πολίτης;
 4. Γιατί η επιλογή του επαγγέλματος είναι και πολιτική ενέργεια;
- B. Να βάλεις σε κύκλο το γράμμα που αντιστοιχεί στη σωστή απάντηση:
1. Στη σύγχρονη Πολιτεία:
 - α. Οι πολίτες υπακούουν χωρίς να συμμετέχουν
 - β. Οι πολίτες αποφασίζουν μόνοι τους για τα θέματα του κράτους
 - γ. Οι πολίτες συμμετέχουν ενεργά στην πολιτική και αποφασίζουν για τα θέματα του κράτους, μέσω των αντιπροσώπων τους.
 2. Στο ελληνικό έθνος ανήκουν:
 - α. Όλοι όσοι κατοικούν στην Ελλάδα
 - β. Όλοι όσοι κατοικούν στην Ελλάδα και είναι Χριστιανοί Ορθόδοξοι
 - γ. Όλοι οι από καταγωγή Έλληνες, ανεξάρτητα από τον τόπο κατοικίας.

Γ. Τώρα, χαρακτήρισε τις παρακάτω προτάσεις σωστές ή λανθασμένες, βάζοντας σε κύκλο το αντίστοιχο γράμμα (Σ για τις σωστές και Λ για τις λανθασμένες)

- | | | |
|--|---|---|
| 1. Πολιτικές κοινωνίες είναι μόνον οι σύγχρονες κοινωνίες | Σ | Λ |
| 2. Τα εθνικά κράτη υπήρχαν από την αρχαιότητα | Σ | Λ |
| 3. Στο ελληνικό κράτος ανήκουν μόνον οι Έλληνες κάτοικοι της χώρας | Σ | Λ |
| 4. Ο σύγχρονος πολίτης είναι βασικά υπήκοος | Σ | Λ |

Δ. Να εκφράσεις τις απόψεις σου με επιχειρήματα :

«Καλός πολίτης είναι ο φιλήσυχος πολίτης, που δεν ασχολείται με τα πολιτικά και κάθε τέσσερα χρόνια εκλέγει τους αντιπροσώπους του για να ασχοληθούν με αυτά».

Είναι αυτή η εικόνα του μέλους μιας δημοκρατικής Πολιτείας; Ποιες συνέπειες μπορεί να έχει μια τέτοια άποψη;

8 Τα πολιτεύματα και το Σύνταγμα

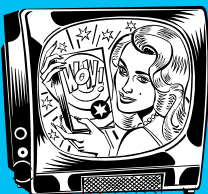
- Μορφές πολιτευμάτων
- Το πολίτευμα της Ελλάδας
- Τι είναι Σύνταγμα
- Βασικές αρχές του Συντάγματος
- Η λαϊκή κυριαρχία
- Το κράτος δικαίου
- Το κοινωνικό κράτος
- Η διάκριση των λειτουργιών



Για να μελετήσεις αυτό το κεφάλαιο θα πρέπει να θυμηθείς τις έννοιες της κοινωνίας και της Πολιτείας, του έθνους, της πολιτικής και του πολίτη, που γνώρισες στο προηγούμενο κεφάλαιο. Από το βιβλίο της Ιστορίας σου μπορείς να διαβάσεις τη Γαλλική Επανάσταση και το Διαφωτισμό.



Τα μυθιστορήματα «Ζ» του Β. Βασιλικού, «Του Έρωτα και της σκιάς» της Ιζαμπέλ Αλλιέντε, «το Λάθος» του Αντώνη Σαμαράκη θα σου γνωρίσουν τους πολιτικούς αγώνες των λαών ενάντια σε αυταρχικά καθεστώτα και τη σημασία που έχει για τον πολίτη η δημοκρατία και η ελευθερία.



Πολλές ταινίες όπως «ο Πιανίστας» του Ρ. Πολάνσκι, το «Αμήν» του Κ. Γαβρά και το «Μπραζίλ» των Μ. Πάιθονς είναι ταινίες που θα σε βοηθήσουν να αντιληφθείς την αξία του δημοκρατικού πολιτεύματος.



Από το site της Βουλής (www.parliament.gr) μπορείς να αντλήσεις πληροφορίες για το Ελληνικό Κοινοβούλιο και το Σύνταγμα της χώρας μας.

Το κεφάλαιο αυτό θα σε βοηθήσει να γνωρίσεις τη σημασία της Δημοκρατίας και τη λειτουργία της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας σήμερα.

8.1 Μορφές Πολιτευμάτων

Όπως γνωρίσαμε στα προηγούμενα κεφάλαια, οι κοινωνίες, για να διατηρήσουν τη συνοχή τους και να εξασφαλίσουν τη συνέχισή τους στο μέλλον, καθιέρωσαν κανόνες υποχρεωτικούς για όλους, τους νόμους. Οι νόμοι διαμορφώνουν τις σχέσεις των ατόμων με την Πολιτεία/Κράτος. Αυτό σημαίνει ότι είναι αναγκαία η λειτουργία μιας εξουσίας που θεσπίζει και εφαρμόζει τους νόμους.

Αυτή η εξουσία προσδιορίζεται μέσα από το πολίτευμα ενός κράτους. **Πολίτευμα, είναι ο τρόπος οργάνωσης και άσκησης της κρατικής εξουσίας.**

Τα πολιτεύματα, διακρίνονται σε:

- **Μοναρχικά**, αυτά δηλαδή στα οποία είτε όλες οι εξουσίες συγκεντρώνονται στο πρόσωπο του μονάρχη (απόλυτη μοναρχία), είτε περιορίζονται από την ύπαρξη ενός Συντάγματος (Συνταγματική μοναρχία).
- **Ολιγαρχικά**, αυτά στα οποία η εξουσία ασκείται από περιορισμένο αριθμό προσώπων. Σήμερα τα ολιγαρχικά πολιτεύματα εμφανίζονται συνήθως με τη μορφή των στρατιωτικών **δικτατοριών**. Οι δικτατορίες καταργούν τις δημοκρατικά εκλεγμένες κυβερνήσεις και παραμένουν στην εξουσία δια της βίας, ενάντια στη θέληση του λαού.
- **Δημοκρατικά** είναι τα πολιτεύματα στα οποία πηγή εξουσίας και ανώτατο όργανο της Πολιτείας είναι ο λαός.

Δημοκρατία

Στο σχολείο, στις ομάδες ή στην παρέα, μιλάμε συχνά για δημοκρατικές διαδικασίες. Εννοούμε ότι έχουμε όλοι το δικαίωμα να συμμετέχουμε ελεύθερα σε μια ομαδική δραστηριότητα. Όταν παίρνονται όμως αποφάσεις, πρέπει να είναι σύμφωνες με την άποψη που υποστηρίζουν οι περισσότεροι. Το ίδιο συμβαίνει και με την Πολιτεία.

Δημοκρατία (δήμος+κράτος) είναι το πολίτευμα, σύμφωνα με το οποίο ο λαός αποφασίζει είτε ο ίδιος (άμεσα), είτε με τους αντιπροσώπους του (έμμεσα), για την επίλυση των προβλημάτων του, με βάση την αρχή της πλειοψηφίας. Τα σύγχρονα δημοκρατικά πολιτεύματα αναπτύχθηκαν μέσα από θυελλώδεις και σκληρούς κοινωνικούς αγώνες. Αποτελούν δύσκολη μορφή διακυβέρνησης τόσο ως προς την ίδρυσή τους, όσο και ως προς τη διατήρησή τους. Απαιτούν την ενεργοποίηση του πολίτη και τη συνεχή επαγρύπνησή του (βλ. κεφ. 9). Τα Δημοκρατικά πολιτεύματα διακρίνονται σε δύο ευρείες κατηγορίες, οι οποίες είναι:

A. Η άμεση ή συμμετοχική δημοκρατία: είναι το πολίτευμα στο οποίο ο λαός ασκεί άμεσα και απευθείας την εξουσία (Αρχαίες Ελληνικές πόλεις - κράτη, πρώτες Αμερικανικές κοινότητες του 18ου αιώνα). Σήμερα στα σύγχρονα



φωτ. 8.1 Τα περισσότερα κράτη σήμερα έχουν δημοκρατικό πολίτευμα. Αυτό δε σημαίνει ότι κατοχυρώνουν όλα τις αρχές του. Πολλές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων καταγγέλλονται διεθνώς.

⚡ Να συζητήσετε στην τάξη παραδείγματα από την επικαιρότητα.



φωτ.8.2 Ο Περικλής αγορεύει στην Πνύκα «Το πολίτευμα που έχουμε δε γυρεύει να πάρει τους νόμους του από τους ξένους. Πιο πολύ είμαστε εμείς το παράδειγμα σε μερικούς, παρά που ξεσηκώνουμε ότι κάνουν οι άλλοι. Το όνομά του, επειδή δε ζούμε περισσότερο, είναι κυριαρχία του δήμου, δημοκρατία» Θουκυδίδης, Επιτάφιος του Περικλή.

Η δημοκρατία ως λέξη και ως πολίτευμα γεννήθηκε και καταξιώθηκε στην Αρχαία Αθήνα. Είχε προετοιμαστεί με το νομοθετικό έργο του Σόλωνα (594 π.Χ.), θεμελιώθηκε από τον Κλεισθένη (508 π.Χ.), δικαιώθηκε με τις νίκες στους Περσικούς πολέμους(492-479 π.Χ) και εδραιώθηκε με την εμπνευσμένη πολιτική και πολιτισμική δράση του Περικλή (445-429 π.Χ).

κράτη, η άμεση δημοκρατία με αυτήν τη μορφή δεν είναι εφικτή. Ωστόσο, τα Συντάγματα των περισσότερων σύγχρονων δημοκρατικών πολιτευμάτων προβλέπουν στοιχεία άμεσης δημοκρατίας, όπως το *δημοψήφισμα** και η *λαϊκή νομοθετική πρωτοβουλία***. Παράλληλα, διαμορφώνονται προγράμματα συμμετοχής του λαού στη λήψη αποφάσεων μέσω του διαδικτύου (ηλεκτρονική δημοκρατία).

Β. Η αντιπροσωπευτική δημοκρατία: είναι το πολίτευμα στο οποίο πηγή εξουσίας είναι ο λαός, ο οποίος όμως ασκεί την εξουσία μέσω των αντιπροσώπων του, των βουλευτών. Αυτοί αναλαμβάνουν να «εκπροσωπήσουν» τα συμφέροντα ή τις απόψεις του. Τα σύγχρονα δημοκρατικά πολιτεύματα είναι αντιπροσωπευτικά, διαφέρουν όμως στον τρόπο εκλογής και στις αρμοδιότητες των πολιτικών τους οργάνων και του αρχηγού του κράτους. Οι σύγχρονες αντιπροσωπευτικές δημοκρατίες διακρίνονται σε :

- **Βασιλευόμενη Κοινοβουλευτική Δημοκρατία:** Η κυβέρνηση που εκλέγεται από το λαό παίρνει τις πολιτικές αποφάσεις. Ο βασιλιάς είναι ο αρχηγός του κράτους και μάλιστα κληρονομικός με συμβολικό ρόλο, ενώ πολιτικά είναι ανεύθυνος, δηλαδή δεν έχει ουσιαστικές πολιτικές αρμοδιότητες (Μ. Βρετανία, Βέλγιο, Ολλανδία, Δανία, Σουηδία, Νορβηγία, Ισπανία).

- **Προεδρευόμενη Κοινοβουλευτική Δημοκρατία:** Και σε αυτή την περίπτωση η εκλεγμένη από το λαό κυβέρνηση παίρνει τις πολιτικές αποφάσεις. Αρχηγός του κράτους είναι ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, είναι αιρετός, εκλέγεται δηλαδή από τη Βουλή και δεν έχει και αυτός ουσιαστικές πολιτικές αρμοδιότητες. (Ελλάδα, Ιταλία, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας).

- **Προεδρική Δημοκρατία:** Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας είναι και αρχηγός του κράτους και Πρόεδρος της Κυβέρνησης, η οποία δεν εκλέγεται από το λαό αλλά σχηματίζεται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας εκλέγεται είτε άμεσα από το λαό είτε από ειδικό σώμα εκλεκτόρων και διαθέτει ουσιαστικές πολιτικές αρμοδιότητες (Η.Π.Α., Κύπρος, Ρωσία).

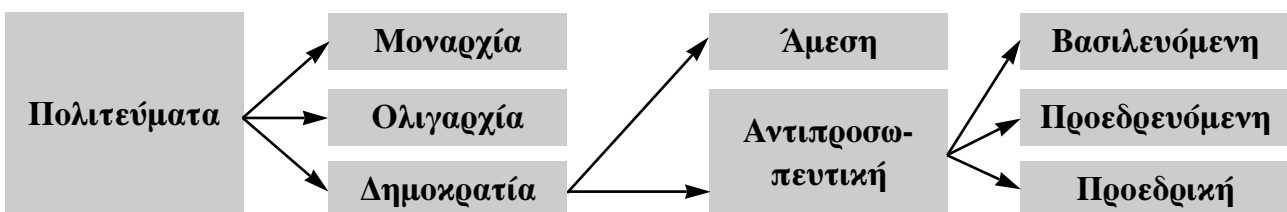


φωτ.8.3 Διαδήλωση φοιτητών. Ο Κορνήλιος Καστοριάδης, πολιτικός επιστήμονας, σε ομιλία του για την Αρχαία Ελληνική Δημοκρατία και τη σημασία της σήμερα, αναφέρει σχετικά με την εκλογή αντιπροσώπων: «Ο Ρουσσώ, έγραφε για τους Αγγλους (γιατί τότε μόνο η Αγγλία είχε Κοινοβούλιο) : «Οι Αγγλοι νομίζουν ότι είναι ελεύθεροι επειδή εκλέγουν τους βουλευτές τους. Είναι ελεύθεροι όμως μια μέρα στα πέντε χρόνια».

Πολλοί πολιτικοί επιστήμονες υποστηρίζουν ότι στις σύγχρονες αντιπροσωπευτικές δημοκρατίες, ούτε αυτή η ελευθερία δεν ισχύει, αφού οι πολιτικές επιλογές μας στις εκλογές καθορίζονται από τα υπάρχοντα κόμματα, τη διαφήμισή τους στα ΜΜΕ κ.ά. Σήμερα, στην Ελβετία χρησιμοποιούν τα δημοψηφίσματα (άμεση δημοκρατία) για τη λήψη σοβαρών αποφάσεων. Στη Δανία οι αποφάσεις για ζητήματα, όπως τα μεταλλαγμένα προϊόντα, η ρύπανση από τα αυτοκίνητα κ.ά. παίρνονται άμεσα από τους πολίτες.

↳ Πόσο είναι απαραίτητη η άμεση συμμετοχή ενημερωμένων και ενεργών πολιτών με διαδικασίες όπως οι παραπάνω;

Βασικές έννοιες μαθήματος



*Δημοψήφισμα: Η έκφραση της θέλησης του λαού για σπουδαίο ζήτημα, που εκδηλώνεται με γενική ψηφοφορία.

**Λαϊκή νομοθετική πρωτοβουλία: Η δυνατότητα που έχουν οργανωμένες ομάδες πολιτών να προτείνουν νομοθετικές ρυθμίσεις σχετικά με κοινωνικά προβλήματα. Η δυνατότητα αυτή κατοχυρώνεται σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες.

8.2. Το Πολίτευμα της Ελλάδας



πίνακας 8.1 Η λειτουργία του πολιτεύματος

Την 21η Απριλίου 1967, η δικτατορία διέκοψε τη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος στη χώρα μας με βίαιο και αυταρχικό τρόπο. Στις 8 Δεκεμβρίου 1974, λίγους μήνες μετά την πτώση της δικτατορίας, πραγματοποιήθηκε δημοψήφισμα, με το οποίο το 69,18% του Ελληνικού λαού, αποφάσισε να καταργήσει τη βασιλεία. Με αυτόν τον τρόπο καταργήθηκε ο θεσμός της βασιλείας στη χώρα μας.

Από τις 11 Ιουνίου 1975, με την ψήφιση του νέου Συντάγματος (άρθρο 1 Συντ.), το πολίτευμα της χώρας μας είναι η **Προεδρευόμενη Κοινοβουλευτική Δημοκρατία**. Ειδικότερα:

- Είναι **Δημοκρατία**, γιατί όλες οι εξουσίες πηγάζουν από το λαό, υπάρχουν για αυτόν και ασκούνται όπως ορίζει το Σύνταγμα, καθώς θα δούμε παρακάτω, σύμφωνα με την αρχή της λαϊ-

κής κυριαρχίας.

- Είναι **Προεδρευόμενη** Δημοκρατία, γιατί αρχηγός του κράτους είναι ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, ένας Έλληνας πολίτης που εκλέγεται από το Κοινοβούλιο (Βουλή).
- Είναι **Κοινοβουλευτική**, γιατί ο λαός ασκεί την εξουσία μέσα από τους αντιπροσώπους του (Βουλευτές) στο Κοινοβούλιο, από το οποίο προέρχεται η Κυβέρνηση, η οποία κυβερνά τη χώρα (βλ. κεφ.10) και εκλέγεται ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας.

8.3 Τι είναι Σύνταγμα

Όταν ξέσπασε η Γαλλική Επανάσταση, στους δρόμους του Παρισιού αντηχούσε το σύνθημα «Constitution» (Σύνταγμα). Όταν ξέσπασε η Επανάσταση ενάντια στην απολυταρχική μοναρχία του Όθωνα, τη νύχτα της 3ης Σεπτεμβρίου 1843, οι Έλληνες ζητούσαν να ψηφιστεί Σύνταγμα.

Γιατί οι πολίτες στη Γαλλία, την Ελλάδα αλλά και σε όλο τον κόσμο απαιτούν, μέσα από αιματηρούς συχνά αγώνες, τη δημιουργία Συντάγματος;

Γιατί το **Σύνταγμα**, όπως θα δούμε, προσφέρει ένα σταθερό όριο ασφάλειας για τον πολίτη, μια νομική προστασία από την αυθαιρεσία του απολυταρχικού μονάρχη παλαιότερα αλλά και γενικότερα της κρατικής εξουσίας σήμερα.

Συγκεκριμένα το Σύνταγμα:

- Είναι ο **θεμελιώδης νόμος της Πολιτείας**, δηλαδή ανώτερος από όλους τους νόμους. Αυτό σημαίνει, ότι όλοι οι νόμοι της Πολιτείας πρέπει να στηρίζονται στο Σύνταγμα, π.χ. η ισότητα των δύο φύλων κατοχυρώθηκε στο Σύνταγμα του 1975. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα την αλλαγή του Οικογενειακού και Εργατικού Δικαίου της χώρας μας, που κατοχυρώνουν πια την ισότιμη θέση της γυναίκας στην οικογένεια και την εργασία.

- **Ρυθμίζει** την οργάνωση και τη λειτουργία της κρατικής εξουσίας, προσδιορίζοντας επακριβώς τα όρια των αρμοδιοτήτων των κρατικών οργάνων ώστε να παρεμποδίζονται τυχόν αυθαιρεσίες σε βάρος των πολιτών.

- **Κατοχυρώνει** τα δικαιώματα των πολιτών και καθορίζει τις βασικές υποχρεώσεις τους.

Ορισμένα Συντάγματα προβλέπουν ότι τα άρθρα τους μπορούν να αναθεωρηθούν (αλλάξουν) ή να καταργηθούν εύκολα. Τα Συντάγματα αυτά ονομάζονται **ήπια**.

Σε αντίθεση με τα ήπια, υπάρχουν Συντάγματα, τα οποία προβλέπουν ότι ορισμένα άρθρα τους δε μπορούν να αναθεωρηθούν, ενώ άλλα αναθεωρούνται κάτω από ιδιαίτερες προϋποθέσεις (ευρύτερη συναίνεση των πολιτικών δυνάμεων, ειδική, χρονοβόρα διαδικασία). Αυτά τα Συντάγματα ονομάζονται **αυστηρά**.

Το Σύνταγμα της χώρας μας που ψηφίστηκε το 1975, ως



φωτ. 8.4 Γαλλική Επανάσταση

Οι απαρχές του όρου Σύνταγμα εντοπίζονται στον Αριστοτέλη και στην Αρχαία Ρώμη. Το Σύνταγμα όμως με τη σημερινή έννοια το συναντάμε στην Ευρώπη όταν η ανερχόμενη αστική τάξη επικράτησε πολιτικά έναντι των μοναρχιών (Αστικές επαναστάσεις στην Αγγλία και Γαλλία).

☞ Από το βιβλίο της Ιστορίας σας να αναζητήσετε στοιχεία και να τα συζητήσετε στην τάξη.



φωτ. 8.5 Επέτειος της εξέγερσης του Πολυτεχνείου. Το Σύνταγμα προστατεύεται από την Πολιτεία.. Αποτελεσματικότερο όμως προστάτη του Συντάγματος αποτελεί ο λαός, σύμφωνα με το άρθρο 120 του Συντάγματος.

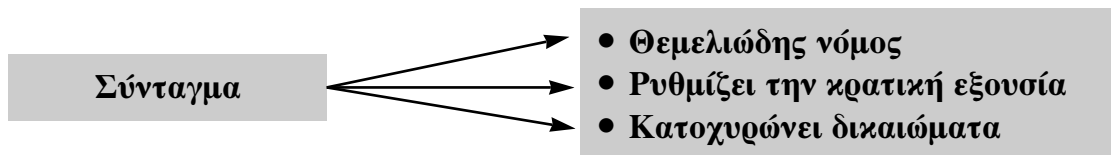
«Η τήρηση του Συντάγματος επαφίεται στον πατριωτισμό των Ελλήνων που δικαιούνται και υποχρεούνται να αντιστέκονται με κάθε μέσο εναντίον οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει με τη βία». **Άρθρο 120 Συντάγματος**
Κατά την διάρκεια της επταετούς δικτατορίας που βίαια κατέλυσε το Σύνταγμα ο λαός αγωνίστηκε με κάθε μέσο ενάντια της.

☞ Να αναζητήσετε στοιχεία για την αντιδικτατορική δράση του λαού μας κατά την περίοδο της δικτατορίας (1967-1974) και να τα παρουσιάσετε στην τάξη.

προς την αναθεώρηση του είναι αυστηρό, γιατί απαγορεύει την αναθεώρηση των διατάξεων που καθορίζουν τη μορφή του πολιτεύματος και ορισμένων διατάξεων για τα ατομικά δικαιώματα. Αναθεωρήθηκε δύο φορές, το 1986 και το 2001. Σήμερα αναφερόμαστε στο Σύνταγμα του 1975/86/2001 ή Σύνταγμα του 2001.

Βασικές έννοιες μαθήματος

Το πολίτευμα της Ελλάδας είναι Προεδρευόμενη Κοινοβουλευτική Δημοκρατία



8.4 Βασικές αρχές του Συντάγματος

Τα Συντάγματα των σύγχρονων Δημοκρατικών κρατών, στα οποία ανήκει και η χώρα μας, στηρίζονται σε βασικές αρχές που διαμορφώθηκαν κατά την λειτουργία των πρώτων μορφών δημοκρατίας (Αρχαία Ελλάδα) και διεκδικήθηκαν τον 18ο και 19ο αιώνα στην Ευρώπη, μέσα από τις αστικές επαναστάσεις (Αγγλική, Γαλλική επανάσταση). Οι αρχές αυτές αποτελούν βασικές σταθερές του Δημοκρατικού Πολιτεύματος και είναι η **αρχή της λαϊκής κυριαρχίας, η αρχή του κράτους δικαίου, αρχή του κοινωνικού κράτους και η αρχή της διάκρισης των λειτουργιών.**

8.4.1. Λαϊκή Κυριαρχία

Με βάση την αρχή της λαϊκής κυριαρχίας, **πηγή όλων των εξουσιών είναι ο λαός.** Σε όλα τα δημοκρατικά Συντάγματα κορυφαίο άρθρο είναι αυτό στο οποίο αναφέρεται ότι «*όλες οι εξουσίες πηγάζουν από το Λαό και ασκούνται υπέρ αυτού και του έθνους*» (άρθρο 1 Συντ).

Η λαϊκή κυριαρχία στηρίζεται στην ελευθερία και την ισότητα των πολιτών. Οι αξίες αυτές ορίζονται από τις πρώτες διακηρύξεις των αστικών επαναστάσεων ως θεμελιακές και αδιαπραγμάτευτες. Γι' αυτό το λόγο το άρθρο 1 του Συντάγματός μας που κατοχυρώνει τη λαϊκή κυριαρχία σαν «*θεμέλιο του πολιτεύματός μας*» δεν αναθεωρείται.

Με βάση τη λαϊκή κυριαρχία, η εξουσία του λαού ασκείται από εκείνους τους πολίτες που έχουν το δικαίωμα να ψηφίζουν, δηλαδή από το **εκλογικό σώμα.** Συνεπώς η θέληση του κυρίαρχου λαού είναι η θέληση του εκλογικού σώματος και μάλιστα της **πλειοψηφίας** του, η οποία εκλέγει τα όργανα του κράτους (αντιπροσωπευτικό σύστημα



φωτ.8.6 Συνεδρίαση της 7ης συνόδου της Βουλής των Εφήβων

«... θέλουμε επίσης η Βουλή των Εφήβων να θεμοθετηθεί ως όργανο που θα έχει λόγο και δικαίωμα παρέμβασης στην οποιαδήποτε απόφαση που αφορά τους νέους και το μέλλον τους. Δεν θέλουμε να συνεχίσουμε εθιμοτυπικά μια φορά το χρόνο αλλά διαρκώς. Θέλουμε να τρυπήσουμε τον ουρανό και να πάμε στα αστέρια, να κατέβουμε στον πυρήνα της γης, θέλουμε να ακούμε την ομορφιά του κόσμου και να βλέπουμε τις μυρωδιές του. Θέλουμε να τα κάνουμε όλα με το δικό μας τρόπο...για να μας μείνει και κάτι ελευθερία σκέψης και έκφρασης, δικαιοσύ-

βλ. Κεφ. 10.1). Με βάση το αντιπροσωπευτικό σύστημα, η λαϊκή κυριαρχία καθιερώνεται και στα Ελληνικά Συντάγματα, για πρώτη φορά στο Σύνταγμα της Τροιζήνας το 1827.

Σήμερα, η λαϊκή κυριαρχία κατοχυρώνεται μέσα από διαδικασίες που προβλέπονται σε ειδικότερες διατάξεις του Συντάγματος. Συγκεκριμένα:

- Κάθε τέσσερα χρόνια ο λαός εκλέγει τους αντιπροσώπους του (Βουλευτές, Δημάρχους και Νομάρχες).
- Όλοι οι Έλληνες πολίτες που συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις που ορίζει το Σύνταγμα, μπορούν να είναι υποψήφιοι για τα αξιώματα του Προέδρου της Δημοκρατίας, του Βουλευτή, Δημάρχου και Νομάρχη.
- Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας μπορεί να ζητήσει από το λαό να εκφράσει τη γνώμη του με δημοψήφισμα, για κρίσιμα εθνικά θέματα, όπως ορίζει το Σύνταγμα.
- Οι πολίτες έχουν δικαιώματα συλλογικής δράσης, όπως τα δικαιώματα να συγκεντρώνονται, να φτιάχνουν συνεταιρισμούς, να απεργούν, να συνδικαλίζονται κ.ά.
- Όλα τα όργανα του κράτους έχουν την υποχρέωση να σέβονται τις αρχές της λαϊκής κυριαρχίας και να ασκούν τις αρμοδιότητές τους όπως ορίζει το Σύνταγμα και οι νόμοι.

8.4.2 Κράτος Δικαίου

Το κράτος δικαίου είναι αποτέλεσμα των προσπαθειών της αστικής τάξης, τον 19ο αιώνα, να περιορίσει την αυθαιρεσία της μοναρχικής εξουσίας και να διασφαλίσει τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα των πολιτών, γραμμένα σε ένα Σύνταγμα.

Το κράτος δικαίου δημιουργείται με τη ψήφιση των πρώτων Συνταγμάτων, με τα οποία κατοχυρώνεται το δικαίωμα του λαού να εκλέγει τους αντιπροσώπους του (βουλευτές) και αυτοί να ψηφίζουν νόμους, στους οποίους πρέπει να υπακούουν όλα τα κρατικά όργανα.

Κράτος δικαίου συγκεκριμένα, σημαίνει ότι:

- Κάθε πράξη, οποιουδήποτε οργάνου της εξουσίας, πρέπει να προβλέπεται από το Σύνταγμα και το νόμο (**αρχή της νομιμότητας**). Οποιαδήποτε απόφαση παίρνει ένας Υπουργός, ένας Δήμαρχος ή μια δημόσια Υπηρεσία πρέπει να είναι σύμφωνες με το νόμο π.χ. ο τρόπος σύλληψης ενός πολίτη από ένα αστυνομικό όργανο περιγράφεται επακριβώς στον ποινικό κώδικα.
- Κατοχυρώνεται η προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων των πολιτών στο Σύνταγμα (π.χ. ελευθερία σκέψης).
- Κατοχυρώνεται η ανεξαρτησία των δικαστών από την

νη, ειρήνη, διάλογος, αξιοκρατία, σεβασμός, στον άνθρωπο, τα ζώα, τη φύση ολόκληρη... Με άλλα λόγια θέλουμε αέρα δημοκρατικό που να τον αναπνέουμε και να τον νιώθουμε!!»
Απόσπασμα από την εισήγηση της 5ης επιτροπής της 7ης Συνόδου της Βουλής των Εφήβων.
☞ Να ανταλλάξετε απόψεις σχετικά με το αίτημα που έθεσαν οι έφηβοι Βουλευτές και να το συνδέσετε με την αρχή της λαϊκής κυριαρχίας.



φωτ. 8.7 Για να είναι πηγή όλων των εξουσιών ο λαός, δεν αρκεί η συμμετοχή του στις εκλογές. Απαιτείται να τον αναγνωρίζονται τα δικαιώματα και οι ελευθερίες να ελέγχει την εξουσία αλλά και η εξουσία με τη σειρά της να είναι πρόθυμη να δεχτεί αυτόν τον έλεγχο.
☞ Να συζητήσετε στην τάξη τέτοιες μορφές ελέγχου.



φωτ. 8.8 Στα άρθρα 6,7 και 8 του Συντάγματος περιγράφεται η κατοχύρωση της προσωπικής ασφάλειας του πολίτη από τυχόν αυθαιρεσίες της κρατικής εξουσίας. Κατοχυρώνονται στα παραπάνω άρθρα του Συντάγματος μεταξύ άλλων: η έκδοση δικαστικού εντάλματος αιτιολογημένου από τον Εισαγγελέα για την σύλληψη ενός πολίτη, οι προθεσμίες κράτησης και προφυλάκισης, η απαγόρευση των βασανιστηρίων, η καταβολή αποζημίωσης για όσους άδικα ή παράνομα φυλακίστηκαν και ο «νόμι-

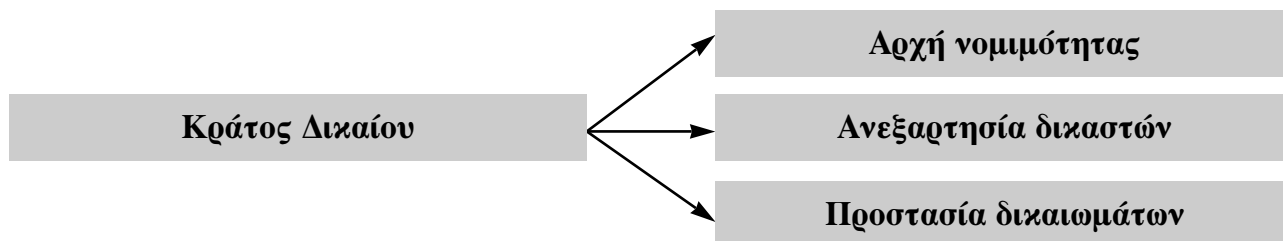
επιρροή των άλλων κρατικών οργάνων (π.χ. μονάρχης, Κυβέρνηση).

Οι παραπάνω αρχές του κράτους δικαίου κατοχυρώνονται σε όλα τα σύγχρονα δημοκρατικά κράτη, εκτός από τα αστυνομικά-αυταρχικά κράτη, τα οποία στην Ιστορία γνωρίσαμε ως μοναρχία, δικτατορία ή φασιστικό καθεστώς.

μος δικαστής» δηλαδή το αντίστοιχο με το βάρος της πράξης δικαστήριο.

⚡ Να συζητήσετε στη τάξη τη σοβαρότητα κατοχύρωσης ενός τέτοιου δικαιώματος για τον πολίτη και να ανταλλάξετε απόψεις σχετικά με την κατοχύρωση άλλων δικαιωμάτων σε ένα κράτος δικαίου.

Βασικές έννοιες μαθήματος



8.4.3 Κοινωνικό Κράτος

Στις δημοκρατίες που δημιουργήθηκαν με βάση το κράτος δικαίου, προέκυψαν τεράστια προβλήματα λόγω των οικονομικών ανισοτήτων μεταξύ των κοινωνικών τάξεων που διαμορφώθηκαν, ιδιαίτερα μετά την βιομηχανική επανάσταση. Αυτό είχε ως συνέπεια οι πολίτες που ανήκαν σε χαμηλά οικονομικά και κοινωνικά στρώματα να διεκδικούν, κυρίως μέσα από τα εργατικά συνδικάτα, βελτίωση του βιοτικού τους επιπέδου.

Για την κάλυψη των αναγκών των πολιτών και τη **μείωση των κοινωνικών ανισοτήτων** δημιουργήθηκε το κοινωνικό κράτος ή «κράτος πρόνοιας ή ευημερίας» με στόχο την κοινωνική δικαιοσύνη. Κατοχυρώνεται στα Συντάγματα των Ευρωπαϊκών κρατών γύρω στα μέσα του 20ου αιώνα, κυρίως μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Για να μπορούν οι πολίτες να απολαμβάνουν αυτά που είναι απαραίτητα για τη ζωή τους, το κοινωνικό κράτος αναλαμβάνει υποχρέωση να παρέχει δωρεάν υπηρεσίες στους πολίτες σχετικά με την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, εκπαίδευση, ασφάλιση, στέγαση των πολιτών κ.ά. Δημιουργήθηκε λοιπόν μια σειρά από δικαιώματα, που ονομάστηκαν **κοινωνικά δικαιώματα**, τα οποία περιγράφονται στο Σύνταγμα π.χ. η δημόσια δωρεάν παιδεία, την οποία απολαμβάνουν όλοι οι έλληνες πολίτες (βλ. Κεφ.12.5).

Κατοχυρώνονται επίσης τα δικαιώματα των πολιτών στο καθαρό περιβάλλον και ενισχύεται η οικογένεια (επιδόματα πολυτέκνων, μητρότητας κ.ά.) και η προστασία από την Πολιτεία ευάλωτων κοινωνικών ομάδων (ειδικές εγκαταστάσεις για τη διευκόλυνση ατόμων με αναπηρίες, επιδόματα ανεργίας κ.ά.).



φωτ. 8.9 Τα παιδιά του δρόμου. Εκατό εκατομμύρια παιδιά παγκόσμια ζουν και εργάζονται στις πόλεις των μεγαλουπόλεων. Η ζωή στο δρόμο θέτει σε κίνδυνο τη φυσική και ψυχική τους ανάπτυξη και συχνά και την ίδια τους τη ζωή.

Τις τελευταίες δεκαετίες παρατηρείται αύξηση του αριθμού των αστέγων στην πόλη των Αθηνών. Το 1997, στο πλαίσιο λειτουργίας του κοινωνικού κράτους, ο Δήμος Αθηναίων ξεκίνησε πρόγραμμα στέγασης των αστέγων της πόλης. Στόχος του προγράμματος είναι να καλύψει βασικές ανάγκες (στέγη, τροφή) κοινωνικά και οικονομικά αποκλεισμένων ατόμων. Το πρόγραμμα διαρκεί από 1-6 μήνες, ώστε τα άτομα αυτά να ξεπεράσουν τα προβλήματά τους και να επανενταχθούν στην κοινωνία.

⚡ Ποιες άλλες κοινωνικές ομάδες έχουν ανάγκη κοινωνικής προστασίας σήμερα; Ποια μέτρα παίρνει γι' αυτές το σύγχρονο κοινωνικό κράτος; Να συζητήσετε στην τάξη.

8.4.4 Αρχή της Διάκρισης των Λειτουργιών

Τα όργανα του κράτους ψηφίζουν νόμους, διοικούν (εκτελούν) εφαρμόζοντας αυτούς τους νόμους και απονέμουν δικαιοσύνη, επιλύοντας τις διαφορές που προκύπτουν από την εφαρμογή των νόμων. Επομένως η κρατική εξουσία εκδηλώνεται με τρεις διαφορετικές λειτουργίες: τη **νομοθετική**, την **εκτελεστική** και τη **δικαστική**.

Με τη διάκριση των λειτουργιών η κρατική εξουσία μοιράζεται σε διαφορετικά όργανα και δεν συγκεντρώνεται σε ένα από αυτά, γεγονός που θα οδηγούσε σε αυθαιρεσίες.

Με αυτήν τη διάκριση των λειτουργιών της κρατικής εξουσίας είναι οργανωμένο το πολίτευμά μας. Το άρθρο 26 του Συντάγματός μας καθορίζει τα κρατικά όργανα που ασκούν αυτές τις λειτουργίες.

Στα σύγχρονα δημοκρατικά κράτη δημιουργείται η ανάγκη για ταχύτερη και αποτελεσματικότερη άσκηση της κρατικής εξουσίας. Αυτό πραγματοποιείται με τη συνεργασία των οργάνων που ασκούν κρατικές λειτουργίες. Για το λόγο αυτό καθιερώνεται η αρχή της σχετικής διάκρισης των λειτουργιών. Τη σχετική διάκριση των λειτουργιών ακολουθεί και το ελληνικό Σύνταγμα, όπως φαίνεται και στον παραπάνω πίνακα. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας συμμετέχει στην άσκηση της νομοθετικής και της εκτελεστικής εξουσίας, η Βουλή, κάποιες φορές, αποκτά δικαστικές αρμοδιότητες (π.χ. όταν δικάζει Υπουργούς) και η Κυβέρνηση νομοθετικές (πράξεις νομοθετικού περιεχομένου*).



φωτ.8.10.Αριστοτέλης
Πρώτος ο Αριστοτέλης στα «Πολιτικά» του επισήμαινε την τριμερή διάκριση της πολιτείας «στο Βουλευόμενο, στο Περί τας Αρχάς και στο Δικάζον». Η σύγχρονη θεωρία για την διάκριση των λειτουργιών της κρατικής

εξουσίας έχει τις ρίζες της στις θεωρίες του Γάλλου φιλοσόφου Μοντεσκιέ που επηρέασαν σε μεγάλο βαθμό τη Γαλλική Επανάσταση «Πρέπει τα πράγματα στο κράτος να είναι διαμορφωμένα κατά τρόπο, ώστε η εξουσία να συγκρατεί την εξουσία».

↳ Να ανατρέξετε στο βιβλίο της Ιστορίας σας και να μελετήσετε την ιστορική περίοδο που ο Γάλλος φιλόσοφος στο «Πνεύμα των Νόμων» ζητούσε τη διάκριση των λειτουργιών της κρατικής εξουσίας.



φωτ. 8.11 Η ανεξαρτησία της δικαστικής εξουσίας αποτελεί βασική αρχή του κράτους δικαίου. Η δικαστική λειτουργία ασκείται από τα δικαστήρια και αποκλείεται κάθε δυνατότητα επέμβασης της Κυβέρνησης. Για να είναι ουσιαστική η ανεξαρτησία της δικαστικής εξουσίας το Σύνταγμα κατοχυρώνει αυστηρές και ανεξάρτητες από την εκτελεστική εξουσία διαδικασίες διορισμού και παύσης των δικαστών.

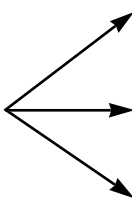
Βασικές έννοιες μαθήματος

Κοινωνικό Κράτος: μείωση κοινωνικών ανισοτήτων

Νομοθετική λειτουργία

Εκτελεστική λειτουργία

Δικαστική λειτουργία



Βουλή και Πρόεδρος της Δημοκρατίας

Κυβέρνηση και Πρόεδρος της Δημοκρατίας

Δικαστήρια

*Πράξεις νομοθετικού περιεχομένου: Σε εξαιρετικές περιπτώσεις επείγουσας και απρόβλεπτης ανάγκης, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας ύστερα από πρόταση της Κυβέρνησης μπορεί να εκδώσει πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, που υποβάλλονται στη Βουλή για κύρωση μέσα σε 40 ημέρες. Με τις πράξεις αυτές μπορούν να τροποποιούνται ή να καταργούνται ισχύουσες νομικές διατάξεις.



Εργασίες-δραστηριότητες

1. Να μπείτε στην ιστοσελίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (www.europa.eu.int/hellas/) και να κάνετε κατηγοριοποίηση των πολιτευμάτων των 25 κρατών-μελών.
 2. Να αναζητήσετε στοιχεία από το βιβλίο της Ιστορίας σας και από τις ιστοσελίδες του κοινοβουλίου (www.parliament.gr) σχετικά με τη διαδοχή των μορφών της μοναρχίας στον τόπο μας.
 3. Να συγκεντρώσετε στοιχεία για τη λειτουργία της άμεσης δημοκρατίας στην Αρχαία Αθήνα. Σήμερα, στις αντιπροσωπευτικές δημοκρατίες, πώς πιστεύετε ότι αυτή η λειτουργία θα μπορούσε να βρει κάποια πεδία εφαρμογής; Αυτό θα πρέπει να αποτελεί διεκδίκηση για τους πολίτες;
 4. Να ακούσετε τα τραγούδια που τραγουδούσε ο λαός μας την περίοδο του πολέμου που κήρυξε η φασιστική Ιταλία στη χώρα μας και την περίοδο της ναζιστικής κατοχής. Να τα σχολιάσετε σε σχέση με την αντίδραση του ελληνικού λαού ενάντια στη φασιστική επιβολή.
 5. Ο Μπετόβεν έγραψε τη 3η Συμφωνία για τον Ναπολέοντα. Γιατί άλλαξε γνώμη στη συνέχεια και την αφιέρωσε στον Ανώνυμο Ήρωα; Ποιος άλλος μεγάλος Ιταλός μουσικός εμπνεύστηκε από τους απελευθερωτικούς αγώνες του λαού του; Να αναζητήσετε πληροφορίες από το βιβλίο της Ιστορίας σας.
 6. «Όσοι το χάλκαιο χέρι, βαρύ του φόβου αισθάνονται ζυγόν δουλείας ας έχωσι θέλει αρετήν και τόλμην η ελευθερία». Κάλβος Ανδρ., «Εις Σάμιον»
«...Κλείνουν δύο χρόνια που μας έχει επιβληθεί ένα καθεστώς ολωσδιόλου αντίθετο με τα ιδεώδη για τα οποία πολέμησε ο κόσμος μας και τόσο περιλαμπρα ο λαός μας στον τελευταίο Παγκόσμιο Πόλεμο... Όλοι πια το διδάχτηκαν και το ξέρουν πως στις δικτατορικές καταστάσεις η αρχή μπορεί να μοιάζει εύκολη, όμως η τραγωδία περιμένει αναπότρεπτη στο τέλος... Όσο μένει η ανωμαλία, τόσο προχωρεί το κακό... Αυτή η ανωμαλία πρέπει να σταματήσει. Είναι εθνική επιταγή...»
Δήλωση του Γ. Σεφέρη
- Σε ποιες ιστορικές περιόδους αναφέρονται τα δύο αποσπάσματα; Να τα σχολιάσετε ως προς τις υποχρεώσεις του πολίτη.



Κριτήριο αυτοαξιολόγησης του μαθητή

A. Τελειώνοντας τη μελέτη του κεφαλαίου αυτού και εφόσον κοίταξες τις περιλήψεις και κατανόησες τις καινούργιες έννοιες θα πρέπει να μπορείς να απαντήσεις σύντομα στις παρακάτω ερωτήσεις. Σε όποιες συναντάς δυσκολία, συμβουλέψου και πάλι τον αντίστοιχο μάθημα.

1. Ποια πολιτεύματα θα χαρακτηρίζαμε δημοκρατικά;
2. Τι σημαίνει η άποψη ότι η δημοκρατία είναι ένα πολίτευμα δύσκολο ως προς την διατήρησή του;
3. Γιατί το Σύνταγμα θεωρείται ο θεμελιώδης νόμος ενός κράτους;
4. Ποιο Σύνταγμα ισχύει σήμερα στη χώρα μας και ποιο πολίτευμα κατοχυρώνει;
5. Λαϊκή κυριαρχία σημαίνει εξουσία του λαού. Με ποια έννοια η λαϊκή κυριαρχία κατοχυρώνεται στο Σύνταγμα;
6. Τι σημαίνει για ένα κράτος να είναι κράτος δικαίου;
7. Ποια είναι η διάκριση των λειτουργιών της κρατικής εξουσίας στη χώρα μας;
8. Ποια είναι η σημασία της διάκρισης των λειτουργιών για τον πολίτη ενός κράτους;

B. Να βάλεις σε κύκλο το γράμμα που αντιστοιχεί στη σωστή απάντηση.

Την εκτελεστική λειτουργία ασκούν:

- α. Η Βουλή και ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας
- β. Η Κυβέρνηση και ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας
- γ. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας

Γ. Τώρα, χαρακτηρίσε τις παρακάτω προτάσεις σωστές ή λανθασμένες, βάζοντας σε κύκλο το αντίστοιχο γράμμα (Σ για τις σωστές και Λ για τις λανθασμένες)

1. Το πολίτευμα σε ένα κράτος καθορίζει τον τρόπο οργάνωσης και άσκησης της κρατικής εξουσίας. Σ Λ
2. Στο πολίτευμα της Απόλυτης Μοναρχίας ο μονάρχης δεσμεύεται από κανόνες δικαίου που θέτει ο λαός. Σ Λ
3. Το Πολίτευμα της χώρας μας είναι Προεδρική Δημοκρατία. Σ Λ
4. Το Σύνταγμα που ισχύει σήμερα στη χώρα μας ψηφίστηκε το 1952. Σ Λ
5. Το Σύνταγμα είναι ο θεμελιώδης νόμος του κράτους. Σ Λ
6. Στο Σύνταγμα περιγράφονται τα δικαιώματα των πολιτών καθώς και οι υποχρεώσεις τους. Σ Λ
7. Αυστηρό ονομάζεται το Σύνταγμα που αναθεωρείται δύσκολα. Σ Λ

9 Εκλογές, κόμματα, ΜΜΕ

- Εκλογικό σώμα
- Χαρακτηριστικά ψηφοφορίας
- Εκλογικά συστήματα
- Τα πολιτικά κόμματα-Η κοινωνία πολιτών
- Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας (ΜΜΕ)



Για να μελετήσεις αυτήν την ενότητα μπορείς να δεις και πάλι την έννοια της λαϊκής κυριαρχίας (κεφ.8), του πολίτη (κεφ. 7.2) και των ΜΜΕ ως φορέα κοινωνικοποίησης (κεφ. 5.2).



Το μυθιστόρημα της Σώτης Τριανταφύλλου «Το εργοστάσιο των μολυβιών» παρουσιάζει την κοινωνική και πολιτική ιστορία του νεοελληνικού κράτους και της Ευρώπης γενικότερα, μέσα από τα συνταρακτικά γεγονότα του προηγούμενου αιώνα.



Η ταινία «Φράουλες και αίμα» θα σου γνωρίσει το φοιτητικό κίνημα στις ΗΠΑ τη δεκαετία του '60, η ταινία «Οι κόκκινοι», βασισμένη στο βιβλίο του Τζων Ρηντ «Οι δέκα μέρες που συγκλόνισαν τον κόσμο» περιλαμβάνει όλα τα σημαντικά πολιτικά γεγονότα των αρχών του προηγούμενου αιώνα. Οι ταινίες «Η πρώτη σελίδα» του Μπ. Γουάιλντερ και «Pelikan Breaaf» θα σε προβληματίσουν για τον τρόπο που λειτουργούν τα ΜΜΕ σήμερα.



Το διαδίκτυο θα σου δώσει ευκαιρίες να πληροφορηθείς και να γνωρίσεις τη σύγχρονη πολιτική πραγματικότητα. Όλες τις εφημερίδες και τα ραδιοτηλεοπτικά δίκτυα θα βρεις στον αναζητητή του διαδικτύου www.in.gr. Μπορείς να επισκεφτείς Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις και να ενημερωθείς για τον εθελοντισμό που συνδέεται με την κοινωνία πολιτών (πληροφορίες από το www.neagenia.gr). Από τις ιστοσελίδες της Βουλής και του Υπουργείου Εσωτερικών θα ενημερωθείς για τις εκλογές (www.parliament.gr, www.ypes.gr, www.politiki.gr).

Η σύγχρονη Πολιτεία για να λειτουργήσει σωστά έχει ανάγκη από την πολιτική συμμετοχή του ενεργού πολίτη. Οι εκλογές είναι η αναγκαία δράση του πολίτη, για να μπορεί η Πολιτεία να εκπροσωπεί τα συμφέροντα και τις επιδιώξεις του. Πρέπει όμως η συμμετοχή του πολίτη να αρχίζει και να σταματά την ημέρα των εκλογών; Το κεφάλαιο αυτό θα σε βοηθήσει να κατανοήσεις τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματά σου ως ενεργού πολίτη της σύγχρονης Πολιτείας.

9.1 Εκλογικό σώμα

1. Σύνθεση-Προσόντα εκλογικού σώματος

Στην ενότητα 8.5 γνωρίσαμε την έννοια της λαϊκής κυριαρχίας. Όπως είδαμε στα δημοκρατικά πολιτεύματα σήμερα, η λαϊκή κυριαρχία εκφράζεται με το αντιπροσωπευτικό σύστημα.

Το αντιπροσωπευτικό σύστημα βασίζεται στην εκλογή από το λαό, των αντιπροσώπων του (βουλευτών, ευρωβουλευτών, Δημάρχων και Νομαρχών) που καλούνται να παίρνουν αποφάσεις γι' αυτόν σε διάφορα θέματα. Στις εκλογές, η έννοια του λαού ταυτίζεται με την έννοια του εκλογικού σώματος. Το **εκλογικό σώμα** αποτελείται από τους πολίτες που έχουν το δικαίωμα να ψηφίζουν.

Τα προσόντα που πρέπει να διαθέτουν οι Έλληνες ψηφοφόροι οι οποίοι συγκροτούν το εκλογικό σώμα, σύμφωνα με το Σύνταγμα, είναι:

Ελληνική ιθαγένεια: Ψηφίζουν στις εκλογές όσοι έχουν αποκτήσει την Ελληνική ιθαγένεια, είναι δηλαδή Έλληνες πολίτες. Στις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές δικαίωμα ψήφου έχουν και οι πολίτες κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που διαμένουν μόνιμα στην Ελλάδα.

Ηλικία: Από το 1983 με νόμο, δικαίωμα ψήφου έχουν οι Έλληνες πολίτες που είναι 18 ετών και άνω, όπως συμβαίνει και στις περισσότερες χώρες. Σύμφωνα με το νόμο, «η 1η Ιανουαρίου θεωρείται ως ημερομηνία γέννησης όλων όσων γεννήθηκαν μέσα στο χρόνο».

2. Αρμοδιότητες εκλογικού σώματος

Το σημερινό Σύνταγμα αναγνωρίζει στο εκλογικό σώμα τις παρακάτω αρμοδιότητες:

α. Ψηφίζει τους αντιπροσώπους του για τη Βουλή (Βουλευτές) στις **γενικές βουλευτικές εκλογές** που διενεργούνται κάθε τέσσερα χρόνια.

β. Ψηφίζει τα όργανα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Δημάρχους, Νομάρχες) στις **δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές**, που διενεργούνται κάθε τέσσερα χρόνια.

γ. Ψηφίζει τους αντιπροσώπους του στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (Ευρωβουλευτές), στις **Ευρωεκλογές** που διενεργούνται κάθε πέντε χρόνια.

δ. Συμμετέχει σε **δημοψήφισμα** που προκηρύσσει ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας για σημαντικά ζητήματα.



φωτ.9.1. Ελένη Σκούρα: Η πρώτη ελληνίδα βουλευτής. Τη σταδιακή, μεταβολή των κοινωνικών και πολιτικών συνθηκών που οδηγούν στην ισότητα των φύλων καταγράφει ο παρακάτω πίνακας:

1887: Η 18χρονη Ελένη Παντελίδου αυτοκτονεί στην Αθήνα επειδή δε γίνεται δεκτή στην Ιατρική Σχολή.

1892: Η Νέα Ζηλανδία δίνει το δικαίωμα ψήφου στις γυναίκες, στις βουλευτικές εκλογές.

1894: Το Πανεπιστήμιο Αθηνών δέχεται την εγγραφή φοιτητριών.

1895: Η Αυστραλία δίνει το δικαίωμα ψήφου. Ακολουθούν οι Σκανδιναβικές χώρες.

1917: Δίνεται σε πολλές πολιτείες των ΗΠΑ το δικαίωμα ψήφου.

1918: Αγγλία και Αυστρία δίνουν το δικαίωμα ψήφου.

1927: Η Ελλάδα δίνει δικαίωμα ψήφου στις δημοτικές εκλογές.

1944: Η Γαλλία δίνει το δικαίωμα ψήφου.

1952: Η Ελλάδα δίνει το δικαίωμα ψήφου.

1953: Εκλέγεται η πρώτη ελληνίδα βουλευτής, η Ελένη Σκούρα.

1956: Διορίζεται η πρώτη ελληνίδα υπουργός, η Λίνα Τσαλδάρη.

1971: Η Ελβετία δίνει το δικαίωμα ψήφου.

Βασικές έννοιες μαθήματος

Εκλογικό Σώμα
(Έλληνες πολίτες 18
ετών και άνω)

- Βουλευτικές
- Ευρωεκλογές

Ψηφίζουν σε:

- Νομαρχιακές/Δημοτικές
- Δημοψήφισμα

9.2 Ψηφοφορία-Βασικές αρχές

Η ψηφοφορία για την ανάδειξη των αντιπροσώπων μας, είναι:

α. Άμεση: Το εκλογικό σώμα εκλέγει απευθείας τους αντιπροσώπους του.

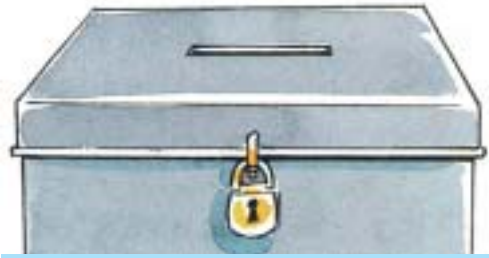
β. Μυστική: Η μυστικότητα της ψηφοφορίας εξασφαλίζεται με τη δημιουργία ιδιαίτερων χώρων, στους οποίους ο ψηφοφόρος αποσύρεται για να συμπληρώσει, χωρίς να τον βλέπουν, το ψηφοδέλτιο και να το τοποθετήσει σε φάκελο αδιαφανή και ίδιο με τους υπόλοιπους. Ακόμα, η μυστικότητα εξασφαλίζεται με την ομοιομορφία όλων των ψηφοδελτίων. Η παραβίαση της μυστικότητας της ψηφοφορίας αποτελεί αξιόποιο αδίκημα και τιμωρείται από το νόμο.

γ. Υποχρεωτική: Σύμφωνα με το Σύνταγμα οι Έλληνες ψηφοφόροι είναι υποχρεωμένοι να ψηφίζουν.

δ. Προσωπική: Οι ψηφοφόροι πηγαίνουν στο εκλογικό κατάστημα και εκεί πραγματοποιείται η αναγνώρισή τους από την αστυνομική τους ταυτότητα. Προσωπική επομένως είναι η ψήφος εφόσον απαιτεί τη φυσική παρουσία του ψηφοφόρου. Με την τελευταία όμως αναθεώρηση του Συντάγματος δίνεται η δυνατότητα να καθιερωθεί με νόμο η **επιστολική ψήφος** ή **ψήφος δι' αλληλογραφίας**. Η επιστολική ψήφος θεσμοθετείται για να επιλύσει το πρόβλημα των αποδήμων Ελλήνων.

ε. Ίση: Όλοι οι πολίτες έχουν μια μόνο ψήφο και αυτή έχει την ίδια ισχύ με εκείνες των άλλων ψηφοφόρων (**αρχή ισότητας** της ψήφου).

στ. Καθολική: Ψηφίζουν όλοι οι Έλληνες πολίτες που έχουν τα προσόντα που ορίζει ο νόμος. Στην Ελλάδα, η **αρχή της καθολικότητας** της ψήφου, καθιερώθηκε στο Σύνταγμα του 1864, πολύ νωρίτερα από άλλες ευρωπαϊκές χώρες και από τότε επαναλαμβάνεται σε όλα τα Ελληνικά Συντάγματα. Η καθολικότητα όμως αφορούσε μόνο τους άνδρες, αφού οι γυναίκες, μόλις το 1952 απέκτησαν το δικαίωμα να ψηφίζουν.



φωτ. 9.2 Ψηφοδέλτια. Μέχρι την Αναθεώρηση του Συντάγματος το 2001, για τους πολίτες που απείχαν από τις εκλογές προβλέπονταν ποινές, όπως φυλάκιση, άρνηση χορήγησης άδειας οδήγησης αυτοκινήτου ή επαγγελματικής άδειας και χορήγησης διαβατηρίου. Με την πρόσφατη Αναθεώρηση, η οποία έγινε στο πλαίσιο της εναρμόνισης με την Ευρωπαϊκή νομοθεσία, δεν επιβάλλονται ποινές.

Το δικαίωμα της ψήφου κατοχυρώθηκε μέσα από σκληρούς και συχνά αιματηρούς αγώνες και αποδεικνύει την πολιτική συνείδηση που έχουμε ως ενεργοί πολίτες.

Σε συζήτηση που θα γίνει στην τάξη να αναπτύξετε τους προβληματισμούς σας σχετικά με το αν είναι σκόπιμο η υποχρεωτικότητα της ψήφου να συνοδεύεται από την επιβολή ποινών



Βασικές έννοιες μαθήματος

Ψηφοφορία



- Άμεση
- Μυστική
- Υποχρεωτική
- Προσωπική
- Ίση
- Καθολική

9.3 Εκλογικά συστήματα

Όπως γνωρίσαμε στην προηγούμενη ενότητα, βασική αρμοδιότητα του εκλογικού σώματος είναι η ανάδειξη των αντιπροσώπων του.

Πώς πραγματοποιούνται οι εκλογές για την ανάδειξη των αντιπροσώπων μας;

Στις βουλευτικές εκλογές η χώρα, μοιράζεται σε εκλογικές περιφέρειες στις οποίες αντιστοιχεί συγκεκριμένος αριθμός βουλευτικών εδρών ανάλογα με τον πληθυσμό της κάθε περιφέρειας. Οι έδρες μοιράζονται στους βουλευτές ανάλογα με τις ψήφους που έλαβαν στην εκλογική τους περιφέρεια με βάση το εκλογικό σύστημα.

Εκλογικό σύστημα είναι ο τρόπος με τον οποίο μοιράζονται οι έδρες στα κόμματα και τους υποψηφίους που παίρνουν μέρος στις εκλογές, με βάση τις ψήφους που συγκέντρωσαν κατά την εκλογική αναμέτρηση.

Τα εκλογικά συστήματα μπορούν να ενταχθούν σε τρεις ομάδες: τα πλειοψηφικά, τα αναλογικά και τα μικτά.

α. Πλειοψηφικά Συστήματα: Πλειοψηφικό είναι το σύστημα κατά το οποίο σε κάθε περιφέρεια εκλέγεται το κόμμα ή ο υποψήφιος που παίρνει τις περισσότερες ψήφους. Διακρίνεται στο σύστημα της **απόλυτης** και της **σχετικής** πλειοψηφίας. Κατά το πρώτο σύστημα οι έδρες ή η έδρα της εκλογικής περιφέρειας παραχωρούνται στο κόμμα ή στον υποψήφιο που παίρνει την απόλυτη πλειοψηφία (50% +1). Αντίθετα, σύμφωνα με το σύστημα της σχετικής πλειοψηφίας εκλέγεται σε μια εκλογική περιφέρεια το κόμμα ή ο υποψήφιος που παίρνει τη σχετική πλειοψηφία, δηλαδή τις περισσότερες ψήφους σε σύγκριση μ' όλους τους άλλους.

Το πλειοψηφικό σύστημα δημιουργεί σταθερές, μονοκομματικές Κυβερνήσεις, αποκλείει όμως από την εκπροσώπηση στη Βουλή ένα μεγάλο μέρος των προτιμήσεων του εκλογικού σώματος (κυρίως τα μικρά κόμματα).

β. Αναλογικά Συστήματα: Αναλογικό είναι το σύστημα σύμφωνα με το οποίο οι έδρες κάθε εκλογικής περιφέρειας κατανέμονται (μοιράζονται) στα κόμματα και στους υποψηφίους, που συμμετέχουν στις εκλογές, ανάλογα με τις ψήφους που πήραν. Το μείρασμα των εδρών γίνεται με βάση το **εκλογικό μέτρο***, το οποίο είναι ο ελάχιστος αριθμός ψήφων που απαιτείται για την απόκτηση μιας βουλευτικής έδρας. Αυτό είναι το σύστημα της απλής αναλογικής. Με το σύστημα αυτό εξασφαλίζεται η εκπροσώπηση των μικρών κομμάτων στα Κοινοβούλια, τα οποία με αυτό τον τρόπο αποτελούν μια «μικρή εικόνα του λαού». Δεν δημι-

* Εκλογικό μέτρο: Το εκλογικό μέτρο στη χώρα μας είναι το πηλίκον της διαίρεσης του συνόλου των εγκύρων ψηφοδελτίων δια του αριθμού των εδρών κάθε εκλογικής περιφέρειας.



φωτ. 9.3. Άσκηση εκλογικού δικαιώματος. Για τις ανάγκες των εκλογών, η χώρα χωρίζεται σε 56 εκλογικές περιφέρειες. Οι εκλογικές περιφέρειες ταυτίζονται με τους αντίστοιχους νομούς εκτός από την Αττική που έχει τρεις εκλογικές περιφέρειες και τους νομούς Πειραιά και Θεσ/νίκης, που έχουν από δύο. Ο αριθμός των βουλευτών που εκλέγει κάθε περιφέρεια, εξαρτάται από τον πληθυσμό της, σύμφωνα με την απογραφή που πραγματοποιεί η Εθνική Στατιστική Υπηρεσία. Τους περισσότερους βουλευτές εκλέγει η Β' Αθηνών (42 βουλευτές).

➤ Μπορείτε να επισκεφτείτε τις ιστοσελίδες του Υπουργείου Εσωτερικών (www.ypes.gr) και να αντλήσετε στοιχεία.



φωτ.9.4. Νεαρή ψηφοφόρος. Το Σύνταγμα προβλέπει ότι το εκλογικό σύστημα καθορίζεται με τον εκλογικό νόμο, που ψηφίζεται από τη Βουλή. Η οποιαδήποτε αλλαγή του εκλογικού νόμου ισχύει από τις μεθεπόμενες εκλογές. Με αυτόν τον τρόπο το Σύνταγμα εμποδίζει την επιθυμία της εκάστοτε Κυβέρνησης να εξασφαλίσει την παραμονή της στην εξουσία, αλλάζοντας την τελευταία στιγμή τον εκλογικό νόμο.

ουργούνται όμως πάντα σταθερές Κυβερνήσεις, εφόσον συνήθως προκύπτουν Κυβερνήσεις συνεργασίας μικρών κομμάτων. Για το λόγο αυτό σήμερα, τόσο στην Ελλάδα όσο και σε άλλες δημοκρατίες, εφαρμόζονται περισσότερο περίπλοκα αναλογικά συστήματα, με στόχο την ενίσχυση των μεγαλύτερων κομμάτων.

γ. Μικτά Συστήματα: Με τα μικτά συστήματα επιδιώκεται ο συνδυασμός των πλεονεκτημάτων των δύο παραπάνω συστημάτων, όπως το σύστημα της ενισχυμένης αναλογικής που ισχύει τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας. Σήμερα για να εκπροσωπηθεί ένα κόμμα στη Βουλή, απαιτείται να έχει συγκεντρώσει το 3% των ψήφων πανελλαδικά.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΚΑΤΑΝΟΜΗΣ ΕΔΡΩΝ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΑ ΔΥΟ ΒΑΣΙΚΑ ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ

Μία εκλογική Περιφέρεια εκλέγει 10 βουλευτές.

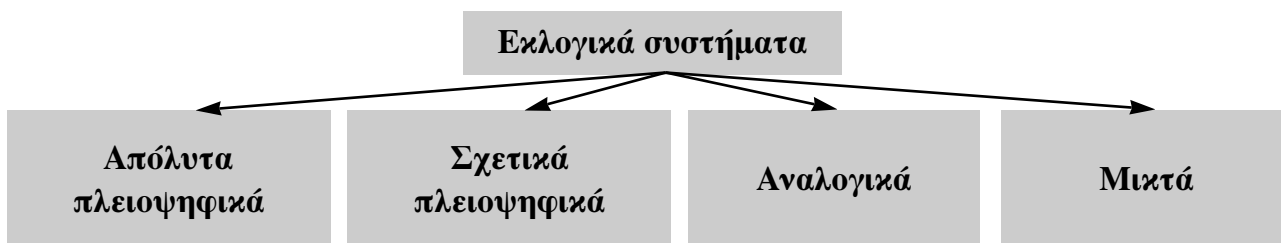
Στις βουλευτικές εκλογές υπήρξαν 100.000 έγκυρα ψηφοδέλτια. Τα τέσσερα κόμματα που συμμετείχαν έλαβαν: Α' Κόμμα: 40.000, Β' κόμμα: 30.000, Γ' κόμμα 20.000 και Δ' κόμμα 10.000 ψήφους.

1α. Απόλυτα πλειοψηφικό σύστημα: Δεν εκλέγεται κανένας, εφόσον κανένα κόμμα δε συγκέντρωσε την απόλυτη πλειοψηφία του 50%+1. Η ψηφοφορία επαναλαμβάνεται μεταξύ του Α' και του Β' κόμματος και εκλέγεται το κόμμα που συγκέντρωσε την απόλυτη πλειοψηφία.

1β. Σχετικά πλειοψηφικό σύστημα: Οι 10 βουλευτές εκλέγονται από το Α' κόμμα, το οποίο έλαβε τις περισσότερες ψήφους.

2. Σύστημα Απλής Αναλογικής: Το εκλογικό μέτρο είναι $100.000:10=10.000$. Επομένως, Το Α' κόμμα εκλέγει 4 βουλευτές ($40.000:10.000=4$), το Β' κόμμα εκλέγει 3 βουλευτές ($30.000:10.000=3$), το Γ' κόμμα εκλέγει 2 βουλευτές ($20.000:10.000=2$) και το Δ' κόμμα 1 βουλευτή ($10.000:10.000=1$).

Βασικές έννοιες μαθήματος



9.4 Τα πολιτικά κόμματα

Τα κόμματα έχουν ιδιαίτερη σημασία για τη λειτουργία του αντιπροσωπευτικού συστήματος, αφού ο εκλογικός αγώνας για την ανάδειξη των αντιπροσώπων του λαού διεξάγεται κατά κανόνα μεταξύ των κομμάτων.

Τι είναι σήμερα ένα σύγχρονο **πολιτικό κόμμα**; Είναι μια ένωση πολιτών, που προορίζεται να έχει μεγάλη διάρκεια και έχει σκοπό να αποκτήσει, μέσα από δημοκρατικές εκλογικές διαδικασίες, την κοινοβουλευτική πλειο-



ψηφία, δηλαδή τη δυνατότητα να σχηματίσει κυβέρνηση. Σκοπός του κόμματος είναι να εφαρμόσει το πρόγραμμά του ως κυβέρνηση ή να επηρεάσει τις κυβερνητικές αποφάσεις ως αντιπολίτευση. Τα κόμματα, επομένως, έχουν πολιτικούς σκοπούς και συγκεκριμένες οικονομικές και κοινωνικές αντιλήψεις που εκφράζονται στα προγράμματά τους.

Το Σύνταγμά μας, για πρώτη φορά το 1975, αναγνώρισε στο κείμενό του τη συγκρότηση, τη λειτουργία και τη χρησιμότητα των πολιτικών κομμάτων στη λειτουργία της πολιτείας. Δικαίωμα να ιδρύνουν πολιτικά κόμματα και να συμμετέχουν σε αυτά έχουν μόνο οι Έλληνες πολίτες που έχουν και το δικαίωμα να ψηφίζουν (άνω των 18 ετών). Όσοι δεν έχουν αποκτήσει το εκλογικό δικαίωμα, μπορούν να συμμετέχουν στα τμήματα νεολαίων των κομμάτων.

Το Σύνταγμα θεσπίζει την οικονομική ενίσχυση των κομμάτων που συμμετέχουν στη Βουλή από τον κρατικό προϋπολογισμό και τα υποχρεώνει να δημοσιεύουν τις εκλογικές δαπάνες τους. Το ίδιο υποχρεούνται να κάνουν και οι υποψήφιοι βουλευτές για λόγους **διαφάνειας**. Τα κόμματα επίσης πρέπει να είναι οργανωμένα και να λειτουργούν με δημοκρατικούς κανόνες (εσωκομματική δημοκρατία).

Στις σύγχρονες κοινωνίες παρατηρούμε στην πολιτική ζωή την ύπαρξη περισσότερων από ένα ή δύο πολιτικών κομμάτων. Αυτό το φαινόμενο είναι η αρχή του **πολυκομματισμού** που είναι συνυφασμένη με τη δημοκρατία. Μέσα από τον πολυκομματισμό παρέχεται η δυνατότητα να εκπροσωπείται τόσο στη Βουλή, όσο και στην πολιτική ζωή, η ποικιλία των συμφερόντων και των απόψεων των μελών της σύγχρονης πολιτικής κοινωνίας (**πλουραλιστική κοινωνία**).

Τις τελευταίες δεκαετίες εμφανίστηκαν τα νέα **κοινωνικά κινήματα**, τα οποία έχουν αποκτήσει ιδιαίτερη σημασία για την πολιτική έκφραση και τη δημοκρατία π.χ. οικολογικά κινήματα, φεμινιστικά, ειρηνιστικά, νέα κινήματα ενάντια στην παγκοσμιοποίηση.

Κοινωνία Πολιτών

Το ερώτημα που προβάλλει στις σύγχρονες δημοκρατικές κοινωνίες είναι εάν η εκλογική διαδικασία και ο πολυκομματισμός, που μελετήσαμε στις προηγούμενες ενότητες, αρκούν για να εκφράσουν τη θέληση των πολιτών. Η συμμετοχή στις εκλογές και μόνο δεν αποτελεί εγγύηση ελέγχου της εξουσίας.

Οι σύγχρονες κοινωνίες γίνονται περισσότερο πολύπλοκες και ο πολίτης οφείλει να έχει άποψη για ποικίλα ση-



Πολλές είναι οι ομάδες και οι ενώσεις που δημιουργήσαν κόμματα. Ανάμεσα τους, τα συνδικάτα, από τα οποία προέρχονται πολλά σοσιαλιστικά κόμματα (Βρετανικό Εργατικό Κόμμα, Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα Ελλάδος από το οποίο προήλθε το ΚΚΕ), οι αγροτικές επαγγελματικές ενώσεις που δημιούργησαν πολλά αγροτικά κόμματα στη Σκανδιναβία, την Κεντρική Ευρώπη και την Ελλάδα, οι εκκλησίες και οι θρησκευτικές ενώσεις που συντέλεσαν στην άνοδο των χριστιανοδημοκρατικών κομμάτων το 1945 και πρόσφατα το οικολογικό κίνημα, από το οποίο προήλθαν τα οικολογικά κόμματα.

➤ Πληροφορίες για τα κόμματα μπορείτε να πάρετε από τις ιστοσελίδες τους στη σελίδα 151.



φωτ. 9.5 Πολιτικός λόγος από το μπαλκόνι.. Στο νεότερο Ελληνικό κράτος οι σχέσεις των Ελλήνων ψηφοφόρων με τους αντιπροσώπους τους χαρακτηρίστηκαν σαν σχέσεις «πελαταιακές». Ο Έλληνας ψηφοφόρος ψήφισε πρόσωπα και όχι αρχές και ιδεολογία, με απώτερο στόχο προσωπικά οφέλη (διορισμός παιδιών στο Δημόσιο και άλλες προσωπικές εξυπηρητήσεις) συχνά σε βάρος του κοινωνικού συνόλου. Αυτό διαμόρφωσε αντίστοιχες νοστροπίες και πολιτικές των υποψηφίων αντιπροσώπων μας μέχρι σήμερα.

➤ Τι συνέπειες κατά τη γνώμη σας έχει κάτι τέτοιο στη πολιτική ζωή και πώς πρέπει να σκέφτεται σε αντίθεση με αυτή τη λογική ο σημερινός ενεργός πολίτης ψηφοφόρος;

μαντικά ζητήματα (π.χ. οικονομία, περιβάλλον, υγεία, παιδεία). Οι σύγχρονες κοινωνίες γίνονται επίσης περισσότερο παγκόσμιες, εφόσον δέχονται συνεχείς επιδράσεις από άλλες κοινωνίες. Με αυτό τον τρόπο πολλά τοπικά προβλήματα, διευρύνονται και γίνονται παγκόσμια. Η αντιμετώπιση π.χ. θεμάτων δημόσιας υγείας (ιός sars, AIDS) ή περιβάλλοντος (τρύπα του όζοντος, μόλυνση θαλασσών) εξαρτάται από τη θέσπιση μέτρων και νόμων από όλες τις κοινωνίες του πλανήτη.

Εγγύηση για αυτή τη σύγχρονη δημοκρατική κοινωνία και τον έλεγχο της εξουσίας αποτελεί ο **ενεργός πολίτης**, δηλαδή ένας πολίτης:

- **Αντικειμενικά ενημερωμένος** για τα σύνθετα κοινωνικά και πολιτικά ζητήματα σε τοπικό, εθνικό και παγκόσμιο επίπεδο.
- **Συμμέτοχος** σε όλους τους τομείς της δημόσιας ζωής που τον αφορούν (π.χ. περιβάλλον, υγεία, εκπαίδευση). Το σύνολο αυτών των ενεργών πολιτών αποτελεί την **κοινωνία πολιτών**.

Χαρακτηριστικά κοινωνίας πολιτών:

- Είναι **κοινωνία αλληλεγγύης** στην οποία ο πολίτης διεκδικεί το σεβασμό των κοινωνικών του δικαιωμάτων και συγχρόνως αντιμετωπίζει με αίσθημα ευθύνης και αλληλεγγύης τις υποχρεώσεις του απέναντι στο κοινωνικό σύνολο (βλ. Κεφ. 12.1).
- Είναι **κοινωνία ανοιχτή**, αφού διαφορετικές ομάδες, φυλές και συμφέροντα πρέπει να μάθουν να συμβιώνουν.
- Είναι **κοινωνία δημοκρατική**, στην οποία ο πολίτης πρέπει να μπορεί να ενημερώνεται για όλα τα θέματα που τον αφορούν (κοινωνία της πληροφορίας). Αυτό εξασφαλίζεται με δημοσιότητα και διαφάνεια* όλων των πράξεων των οργάνων της Πολιτείας. Με αυτόν τον τρόπο ο ενεργός πολίτης θα μπορεί να ελέγχει ουσιαστικά τα όργανα της Πολιτείας και να συμμετέχει ενεργά στην πολιτική ζωή.

Σε ποια επίπεδα μπορείς να δραστηριοποιηθείς ως νέος ενεργός πολίτης;

- **Τοπικά:** Με τη συμμετοχή σου στο σχολείο (μαθητικές κοινότητες, συμβούλιο τάξης, περιβαλλοντικά προγράμματα), στη γειτονιά, στο Δήμο, στην ευρύτερη περιοχή.
- **Εθνικά:** Σε θέματα περιβάλλοντος, ενάντια στο ρατσισμό και την ξενοφοβία.
- **Παγκόσμια:** Μέσω των Παγκόσμιων Οργανώσεων για το περιβάλλον, ενάντια στη φτώχεια, τον πόλεμο, την καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και τον αποκλεισμό.



φωτ.9.6 Η Αμίνα Λουάλ καταδικασμένη σε λιθοβολισμό μέχρι θανάτου από το δικαστήριο της Νιγηρίας το 2002 επειδή υπήρξε ανύπαντρη μητέρα. Η ποινή δεν εκτελέστηκε μετά από την εξέγερση της παγκόσμιας κοινής γνώμης μέσω της Διεθνούς Επιτροπής κατά του λιθοβολισμού που συγκέντρωσε υπογραφές στο διαδίκτυο. Πολλές Παγκόσμιες Οργανώσεις χρησιμοποιούν το διαδίκτυο με αντίστοιχο τρόπο.

✎ Να συζητήσετε στην τάξη για τις δυνατότητες που έχουμε σήμερα να συμμετέχουμε ενεργά σε θέματα που απασχολούν την παγκόσμια κοινότητα.



φωτ. 9.7. Συγκέντρωση διαμαρτυρίας. Οι τρόποι διαμαρτυρίας των πολιτών είναι πολλοί. Ξεκινούν από το διάλογο και τη συγκέντρωση υπογραφών και καταλήγουν συχνά σε βίαιες συγκρούσεις.

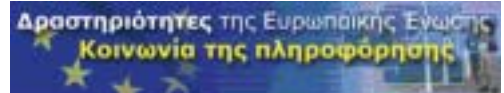
✎ Να συζητήσετε για την αποτελεσματικότητα των μέσων διαμαρτυρίας. Ποια είναι τα αίτια των βίαιων συγκρούσεων; Πώς θα μπορούσαν να αποφευχθούν;

✎ Να συζητήσετε στην τάξη τοπικά, εθνικά και διεθνή θέματα και προβλήματα που σας απασχολούν. Πώς θα μπορούσατε να παρέμβετε ως ενεργοί πολίτες; Αφού ενημερωθείτε γι' αυτά και τα παρουσιάσετε στην τάξη. Μπορείτε να ξεκινήσετε ετοιμάζοντας ένα άρθρο για τη σχολική ή την τοπική εφημερίδα, μια εκπομπή στο τοπικό ραδιόφωνο ή μιαν έκθεση στο σχολείο με τους συμμαθητές σας.

* Διαφάνεια: Φανερή διαδικασία στη λήψη αποφάσεων από τα όργανα της Πολιτείας.

Πώς μπορείς να δραστηριοποιηθείς ως νέος ενεργός πολίτης;

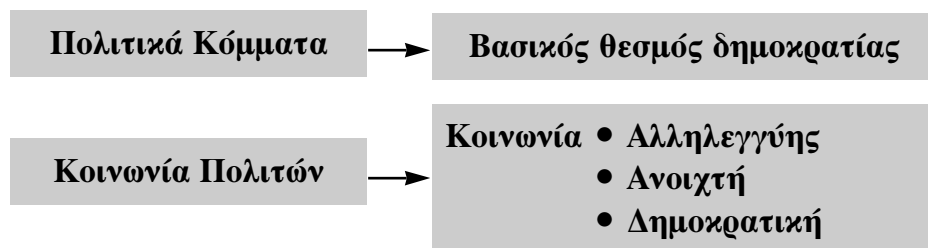
- **Ατομικά:** Με τη δική σου δραστηριοποίηση, κάνοντας τη φωνή σου να ακουστεί και να γίνει «δημόσια».
- **Συλλογικά:** Μέσα από τους Συλλόγους, τα σωματεία (ομάδες πίεσης), τις Οργανώσεις νεολαίας και τις Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις (ΜΚΟ), π.χ. ομάδες καταναλωτών, ομάδες διάσωσης, δασοπροστασίας, περιβαλλοντικές. Αυτές τις δράσεις προωθεί ο κοινωνικός εθελοντισμός, που είναι η ανιδιοτελής κοινωνική προσφορά και δράση. Στη χώρα μας ο εθελοντισμός αναπτύσσεται τα τελευταία χρόνια, και προωθείται ιδιαίτερα στο πλαίσιο της Ε.Ε.



φωτ 9.8 Η ΕΕ προωθεί την κοινωνία των πολιτών. Γι' αυτό κατοχύρωσε τη δυνατότητα του πολίτη να ενημερώνεται για όλες τις αποφάσεις και τα έγγραφα της ΕΕ, ώστε να εξασφαλιστεί η διαφάνεια και ο έλεγχος των ευρωπαϊκών οργάνων.

Από το 1995 το Συμβούλιο της ΕΕ καθιέρωσε Κώδικα Συμπεριφοράς ώστε όλα τα κοινοτικά όργανα να εξυπηρετούν τον πολίτη. Η Ελλάδα ως μέλος της ΕΕ εισάγει με την Αναθεώρηση του Συντάγματος (2001) την κοινωνία της πληροφορίας. Όλες οι δημόσιες Υπηρεσίες και τα Υπουργεία δημοσιεύουν τις αποφάσεις τους και κάθε πληροφορία στο διαδίκτυο. ➤ Μπορείτε να επισκεφτείτε διάφορα Υπουργεία (οι ιστοσελίδες τους στο Κεφ.10.2), να αντήσετε πληροφορίες για τον πολίτη και να ενημερώσετε την τάξη.

Βασικές έννοιες μαθήματος



9.5 Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας (ΜΜΕ)

Όπως είδαμε, προϋπόθεση της κοινωνίας πολιτών είναι ο ενημερωμένος πολίτης που συμμετέχει στα κοινά προβλήματα. Η τεχνολογική επανάσταση στα ΜΜΕ που πραγματοποιείται στη διάρκεια των τελευταίων δεκαετιών (ηλεκτρονικοί υπολογιστές, διαδίκτυο, καλωδιακή τηλεόραση, δορυφόροι άμεσης μετάδοσης), δίνει τη δυνατότητα στον πολίτη να ενημερωθεί αντικειμενικά και να ελέγξει κάθε πληροφορία μέσα από εκατοντάδες διαδικτυακούς τόπους, εφημερίδες και τηλεοπτικά δίκτυα (βλ. Κεφ.5.3).

Ποιες είναι οι βασικές λειτουργίες των σύγχρονων ΜΜΕ στην υπηρεσία της δημοκρατικής κοινωνίας πολιτών που ορίσαμε στην προηγούμενη ενότητα;

1. Η ενημέρωση και πληροφόρηση των πολιτών. Αυτό επιτυγχάνεται με εκπομπές ενημέρωσης για θέματα κοινωνικά και πολιτικά στα οποία εκφράζονται όλες οι απόψεις, ώστε να διαμορφώνεται μια ενημερωμένη κοινή γνώμη.

2. Η πολιτιστική και μορφωτική προσφορά, μέσα από



φωτ. 9.9 Η πλανητική κοινωνία

«Όχι μόνο κάθε τμήμα του κόσμου αποτελεί όλο και περισσότερο τμήμα του κόσμου, αλλά και ο κόσμος ως σύνολο είναι όλο και περισσότερο παρών σε καθένα από τα τμήματα του.» Εντγκάρ Μορέν.

➤ Σήμερα μιλάμε για το φαινόμενο της παγκοσμιοποίησης. Πόσο συνέβαλαν τα ΜΜΕ σε αυτό;

εκπομπές και άρθρα που ενημερώνουν, μορφώνουν και καλλιεργούν την κρίση.

3. Η δημιουργία του «πλανητικού χωριού» μέσω της παγκόσμιας επικοινωνίας. Κάθε πληροφορία αναμεταδίδεται ταχύτατα μέσω του διαδικτύου σε όλο τον πλανήτη. Με τον τρόπο αυτό τα άτομα:

- κατανοούν και σέβονται τις ιδιαιτερότητες των άλλων πολιτισμών,
- ευαισθητοποιούνται για τα προβλήματα της παγκόσμιας κοινότητας,
- συνειδητοποιούν ότι είναι πολίτες μιας πανανθρώπινης κοινότητας.

Η εξουσία των σύγχρονων ΜΜΕ και ιδιαίτερα του έντυπου και ηλεκτρονικού τύπου, στην πληροφόρηση και διαμόρφωση του πολίτη οδηγεί στο χαρακτηρισμό τους ως **«τέταρτη εξουσία»**.

Η τεράστια αυτή εξουσία των ΜΜΕ, που πλέον γίνονται παγκόσμια, αυξάνει τους κινδύνους να ελέγχονται από οικονομικά και πολιτικά συμφέροντα με αποτέλεσμα την **παραπληροφόρηση** του πολίτη.

Για να αντιμετωπίσει τους κινδύνους αυτούς το άρθρο 14 του ελληνικού Συντάγματος (Κεφ. 12.3) θεσπίζει το δικαίωμα ελεύθερης διακίνησης των ιδεών και την ελευθερία του τύπου (έντυπου και ραδιοτηλεοπτικού). Το Σύνταγμα προβλέπει επίσης τη λειτουργία του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης και θεσπίζει Κώδικα Δεοντολογίας για τα ΜΜΕ με στόχο την προάσπιση του πολίτη ως αναγνώστη, θεατή, τηλεθεατή, ακροατή ή χρήστη του διαδικτύου από τους κινδύνους παραπληροφόρησης.



φωτ.9.10. «Τα τηλεοπτικά προγράμματα θα μπορούσαν να επιμορφώσουν και να καλλιεργήσουν το κοινό. Γιατί όχι εκπομπές όπως «Αγαπά το Θουκυδίδη», «Συνάντηση με τον τύπο» με έναν ηθοποιό να παίζει το Χριστόφορο Κολόμβο που μόλις έχει γυρίσει από την τρίτη επίσκεψη του στο Νέο Κόσμο...»; R.Fuller 1971.

≠ Τρεις δεκαετίες μετά τον προβληματισμό, σε ποιο βαθμό έχουν αναπτυχθεί τέτοιες εκπομπές; Μπορείτε να διαβάσετε το εβδομαδιαίο πρόγραμμα των βασικών καναλιών και να κάνετε μια έρευνα σε σχέση με το ποσοστό στο οποίο οι ενημερωτικές και μορφωτικές εκπομπές περιλαμβάνονται στο πρόγραμμά τους. Να συζητήσετε και να σχολιάσετε στην τάξη τα αποτελέσματα της έρευνάς σας.

90 περιοδικά, 202 ραδιοφωνικοί σταθμοί 182 εφημερίδες και όλα τα τηλεοπτικά κανάλια προβάλλονται στο ελληνικό διαδίκτυο. Θα τα βρείτε όλα στις μηχανές αναζήτησης (π.χ. www.in.gr). Επιλέξτε 4-5 εφημερίδες με τη μεγαλύτερη κυκλοφορία και εκτύπωσε τα πρωτοσέλιδα τους.

≠ Να συζητήσετε τις παρατηρήσεις σας στην τάξη. Παρουσιάζεται με τον ίδιο τρόπο η κάθε πληροφορία; Εντοπίζετε στοιχεία παραπληροφόρησης; Πόσο αντικειμενική είναι η ενημέρωση; Τι πρέπει να προσέχει ο αναγνώστης, ο ακροατής, ο τηλεθεατής και ο χρήστης του διαδικτύου;

Βασικές έννοιες μαθήματος

Λειτουργίες ΜΜΕ →

- Ενημέρωση, πληροφόρηση
- Πολιτισμός, μόρφωση
- Παγκόσμια επικοινωνία



Εργασίες-δραστηριότητες

1. Να καταγράψετε την εκλογική διαδικασία για την ανάδειξη των αντιπροσώπων στις μαθητικές κοινότητες. Τι εκλογικό σύστημα ακολουθείται;
2. Μπορείτε να επισκεφτείτε τις σχετικές ιστοσελίδες (www.ypes.gr και www.politiki.gr) και να πάρετε τα τελικά αποτελέσματα των τελευταίων εθνικών και ευρωπαϊκών εκλογών και να τα συγκρίνετε με τα αποτελέσματα του 2000 που είναι επίσης καταχωρισμένα ως προς τα ποσοστά αποχής. Να σχολιάσετε τα αποτελέσματα. Πόσο αντιπροσωπευτική μπορεί να είναι η εκλογή των αντιπροσώπων με υψηλά ποσοστά αποχής;
3. «Η κοινωνία πολιτών περιλαμβάνει νέες συμπεριφορές, τόσο από τον πολίτη, όσο και από την εξουσία». Να αναφέρετε τέτοιες συμπεριφορές.
4. Να επιλέξετε ένα σημαντικό επίκαιρο κοινωνικό θέμα που σας ενδιαφέρει. Να διαβάσετε τον τρόπο που το παρουσιάζουν δύο ημερήσιες εφημερίδες και δύο τηλεοπτικά κανάλια. Να σχολιάσετε τα αποτελέσματα της μικρής σας έρευνας σε σχέση με την αντικειμενικότητα της πληροφόρησης.
5. Μετά τον προβληματισμό σας από την ενότητα αυτή, μπορείτε να ετοιμάσετε με μια ομάδα συμμαθητών σας μια εκπομπή κοινωνικής παρέμβασης για θέματα που σας ενδιαφέρουν στον τοπικό Δημοτικό ραδιοφωνικό σταθμό. Ετοιμάζοντας την εκπομπή να προβληματιστείτε για τις δημοκρατικές αρχές λειτουργίας των ΜΜΕ που μάθατε και πρέπει να εφαρμόσετε. Η εφαρμογή τους σας δημιουργεί προβλήματα σε σχέση με την ακροαματικότητα που θέλετε να εξασφαλίσετε; Να σχολιάσετε τους προβληματισμούς σας.

Ψήφοι και ποσοστά που πήραν τα κόμματα στις εκλογές της 9ης Απρ. 2000 και έδρες που παίρνουν με την απλή αναλογική και με το ισχύον εκλογικό σύστημα

ΚΟΜΜΑ	ΨΗΦΟΙ	ΠΟΣΟΣΤΑ %	ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΜΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ		
			ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΛΗ ΑΝΑΛΟΓΙΚΗ	ΜΕ ΤΟ ΙΣΧΥΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ	ΔΙΑΦΟΡΑ
ΠΑΣΟΚ	3.008.081	43,798	133	158	+25
Ν.Δ.	2.934.448	42,726	130	125	-5
ΚΚΕ	379.280	5,522	17	11	-6
ΣΥΝ	219.988	3,203	10	6	-4
ΔΗΚΚΙ	184.648	2,688	8	-	-8
ΔΗΠΕΕ	32.149	0,468	1	-	-1
ΕΝΚΕΝ	23.218	0,338	1	-	-1
ΛΟΙΠΑ	86.321	1,257	-	-	-
ΣΥΝΟΛΟ	6.868.133	100,000	300	300	-

ΔΗΠΕΕ= Δημοκρατική Περιφερειακή Ένωση, ΕΝΚΕΝ= Ένωση Κεντρώων

πίνακας 9.1

6. Στον παραπάνω πίνακα βλέπετε τα αποτελέσματα των εθνικών βουλευτικών εκλογών του 2000, που έγιναν με μικτό εκλογικό σύστημα. Σε διπλανή στήλη θα δείτε πώς θα διαμορφώνονταν τα αποτελέσματα με το αναλογικό εκλογικό σύστημα. Να συγκρίνετε και να σχολιάσετε τα αποτελέσματα σε σχέση με :

- A. Τον αριθμό των βουλευτών που εκλέγουν τα κόμματα με τα δύο συστήματα.
- B. Τον αριθμό των κομμάτων που εκλέγονται.

7. Μπορείτε να πραγματοποιήσετε μικρή έρευνα για τη χρήση των διάφορων ΜΜΕ, με δείγμα τους συμμαθητές σας στο σχολείο. Πόσο συχνά είναι θεατές κινηματογράφου, τηλεθεατές, ακροατές ραδιοφώνου, αναγνώστες βιβλίων, εφημερίδων και περιοδικών, χρήστες του διαδικτύου και του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου; Τα αποτελέσματα της έρευνάς σας μπορείτε να παρουσιάσετε και να σχολιάσετε στην τάξη.



Κριτήριο αυτοαξιολόγησης του μαθητή

Α. Τελειώνοντας τη μελέτη και συζήτηση του κεφαλαίου αυτού και εφόσον κοίταξες τις περιλήψεις και κατανόησες τις καινούργιες έννοιες θα πρέπει να μπορείς να απαντήσεις σύντομα στις παρακάτω ερωτήσεις. Σε όποιες συναντάς δυσκολία, συμβουλέψου και πάλι το αντίστοιχο μάθημα.

1. Από ποιους πολίτες αποτελείται το εκλογικό σώμα;
 2. Ποιο εκλογικό σύστημα είναι πιο αντιπροσωπευτικό; Ποιο είναι το μειονέκτημά του;
 3. Τι σχέση έχουν τα πολιτικά κόμματα με τη δημοκρατία;
 4. Σε ποιες εκλογές συμμετέχει ο Έλληνας πολίτης;
 5. Ποιές είναι οι βασικές λειτουργίες των ΜΜΕ στην υπηρεσία της κοινωνίας πολιτών;
 6. Να αναφέρεις δύο παραδείγματα δραστηριοποίησης του ενεργού πολίτη σε τοπικό, εθνικό και διεθνές επίπεδο.
 7. Με ποιο τρόπο διασφαλίζει το Σύνταγμα τον πολίτη από τον κίνδυνο παραπληροφόρησης μέσω των ΜΜΕ;
- Β. Να βάλεις σε κύκλο το γράμμα που αντιστοιχεί στη σωστή απάντηση.
1. Το εκλογικό δικαίωμα στις βουλευτικές εκλογές έχουν:
 - α. Όλοι οι Έλληνες πολίτες
 - β. Όλοι οι Έλληνες πολίτες άνω των 18 ετών
 - γ. Όλοι οι πολίτες της ΕΕ που διαμένουν στην Ελλάδα
 - δ. Όλοι όσοι διαμένουν στην Ελλάδα

Γ. Να χαρακτηρίσεις τις παρακάτω προτάσεις ως σωστές ή λανθασμένες, βάζοντας σε κύκλο το αντίστοιχο γράμμα (Σ για τις σωστές Λ για τις λανθασμένες).

- | | | |
|---|---|---|
| 1. Αρμοδιότητα του εκλογικού σώματος αποτελεί η συμμετοχή του σε δημοψήφισμα. | Σ | Λ |
| 2. Η συμμετοχή σε όλα τα επίπεδα εκλογών είναι υποχρέωση του Έλληνα πολίτη. | Σ | Λ |
| 3. Με το πλειοψηφικό σύστημα επιτυγχάνεται η εκπροσώπηση των μικρών κομμάτων στη Βουλή. | Σ | Λ |
| 4. Με το αναλογικό σύστημα υπερισχύει το πρώτο κόμμα. | Σ | Λ |
| 5. Το εκλογικό δικαίωμα απαιτεί ηλικία 21 ετών. | Σ | Λ |
| 6. Κοινωνία πολιτών είναι το σύνολο των εκλογέων. | Σ | Λ |

10 Οι λειτουργίες του κράτους

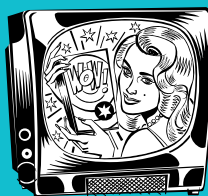
- Η νομοθετική λειτουργία: Η σύνθεση της Βουλής.
Οι αρμοδιότητες της Βουλής
- Η εκτελεστική λειτουργία: Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας.
Η Κυβέρνηση
- Η δικαστική λειτουργία



Για να μελετήσεις αυτό το κεφάλαιο πρέπει να θυμηθείς την αρχή της λαϊκής κυριαρχίας, τη διάκριση των λειτουργιών της κρατικής εξουσίας και την έννοια του εκλογικού σώματος.



Το «Κατηγορώ» του Εμίλ Ζολά αναφέρεται στην σημαντική δημοκρατική αρχή της ανεξαρτησίας της Δικαιοσύνης από την εκτελεστική εξουσία.



Η ανεξαρτησία της δικαιοσύνης είναι και το θέμα της ταινίας «Εις το όνομα του πατρός» του Τζόρνταν.



Από τις ιστοσελίδες της Βουλής (www.parliament.gr) αλλά και το τηλεοπτικό κανάλι, που διαθέτει, θα ενημερωθείς για τη λειτουργία της αλλά και για πολλές ενδιαφέρουσες δραστηριότητες που αναπτύσσει. Μπορείς να συγκεντρώσεις πληροφορίες για το θεσμό της Βουλής των Εφήβων που θα σε απασχολήσει στο Λύκειο.

Στο κεφάλαιο αυτό θα διαπιστώσεις πώς πραγματώνεται η αρχή της λαϊκής κυριαρχίας και θα συνειδητοποιήσεις την αναγκαιότητα και τη σπουδαιότητα της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης για τη λειτουργία της δημοκρατίας.

10.1 Νομοθετική Λειτουργία

Στο κεφάλαιο 8 γνωρίσαμε τις λειτουργίες της κρατικής εξουσίας και τα όργανα που τις ασκούν. Με βάση την αρχή της διάκρισης των λειτουργιών της κρατικής εξουσίας, τη νομοθετική λειτουργία την ασκούν η Βουλή και ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας. Το πολίτευμά μας εξάλλου είναι Προεδρευόμενη Κοινοβουλευτική Δημοκρατία. Αυτό σημαίνει ότι η Βουλή (Κοινοβούλιο) έχει ξεχωριστή θέση στο πολίτευμά μας αφού είναι το μοναδικό όργανο της Πολιτείας που εκλέγεται απευθείας από το λαό, που είναι πηγή κάθε εξουσίας.

10.1.1 Η σύνθεση της Βουλής

Για να εκλεγεί κανείς βουλευτής απαιτείται να είναι Έλληνας πολίτης, να έχει την νόμιμη ικανότητα να εκλέγει και να έχει συμπληρώσει το 25ο έτος της ηλικίας του κατά την ημέρα της εκλογής.
Άρθρο 55 παρ. 1 Συντ.

Η Βουλή αποτελείται από 300 βουλευτές. Το Σύνταγμα δεν αναφέρει τον ακριβή αριθμό των βουλευτών, προβλέπει όμως ότι ο αριθμός τους δε μπορεί να είναι μικρότερος από διακόσιους, ούτε μεγαλύτερος από τριακόσιους.

Οι βουλευτές αντιπροσωπεύουν στη Βουλή το έθνος, είναι δηλαδή οι εθνικοί μας αντιπρόσωποι. Κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, έχουν δικαίωμα να εκφράζουν τη γνώμη τους ελεύθερα και να ψηφίζουν σύμφωνα με τη συνείδησή τους.

Το χρονικό διάστημα μεταξύ δύο βουλευτικών εκλογών που γίνονται κάθε τέσσερα χρόνια, ονομάζεται **βουλευτική περίοδος**.

Την πρώτη Δευτέρα του μηνός Οκτωβρίου κάθε χρόνο, ξεκινά μια νέα σύνοδος της Βουλής η οποία συνήθως λήγει τον Ιούνιο της επόμενης χρονιάς. Αυτό το διάστημα η Βουλή συνεδριάζει σε **ολομέλεια** και σε **τμήματα**. Κατά την διάρκεια του καλοκαιριού, η Βουλή συνεχίζει μόνο το νομοθετικό της έργο (να ψηφίζει δηλαδή νόμους) στα τμήματα **θερινών διακοπών**.

Οι συνεδριάσεις της Βουλής είναι δημόσιες, αναμεταδίδονται από τα ΜΜΕ, και οποιοσδήποτε πολίτης μπορεί να παρακολουθήσει μια συνεδρίαση από τα θεωρεία της Βουλής.



πίνακας 10.1 Από τους 300 Βουλευτές της Ελληνικής Βουλής, οι 288 είναι βουλευτές που εκλέγονται στις 56 εκλογικές περιφέρειες, στις οποίες χωρίζεται η χώρα στη διάρκεια των Βουλευτικών εκλογών. Οι υπόλοιποι 12 ονομάζονται βουλευτές Επικρατείας. Εκλέγονται ανάλογα με την εκλογική δύναμη του κάθε κόμματος για όλη την ελληνική Επικράτεια.

Εκλογές για τη συγκρότηση Εθνικού Κοινοβουλίου	Αριθμός γυναικών που κατέλαβαν βουλευτικές έδρες	Ποσοστό συμμετοχής γυναικών στο Εθνικό Κοινοβούλιο
1974	7	2,3 %
1977	11	3,6 %
1981	13	4,3 %
1985	7	2,3 %
1989	13	4,3 %
1989	20	6,6 %
1990	16	5,3 %
1993	18	6,0 %
1996	19	6,3 %
2000	26	8,6 %
2004	39	13,0 %

πίνακας 10.2 Γυναικεία εκπροσώπηση στο Εθνικό Κοινοβούλιο.

☞ Παρατηρώντας τα μικρά ποσοστά εκπροσώπησης των γυναικών στο Εθνικό Κοινοβούλιο, να ανταλλάξετε απόψεις σχετικά με την αναγκαιότητα μέτρων όπως το υποχρεωτικό ποσοστό υποψηφίων γυναικών (1/3) που εφαρμόζεται στις Δημοτικές εκλογές.



πίνακας 10.3 Οι δραστηριότητες του Βουλευτή

Βουλή των εφήβων. Η Βουλή των Εφήβων είναι ένα πρωτοποριακό εκπαιδευτικό πρόγραμμα της Βουλής των Ελλήνων, που λειτουργεί από το σχολικό έτος 1995-96. Απευθύνεται στους μαθητές όλων των σχολείων της χώρας, του Απόδημου Ελληνισμού και της Κύπρου. Έχει ως κύριο σκοπό την καλλιέργεια θετικής στάσης των νέων σχετικά με τη «συμμετοχή στα κοινά» καθώς και την ευαισθητοποίησή τους στις αρχές, τις αξίες, τους κανόνες και τη λειτουργία της Δημοκρατίας, όπως ο διάλογος, η ανεκτικότητα, η αλληλοκατανόηση και η αλληλεγγύη. Οι μαθητές αφού ενημερωθούν για το πρόγραμμα, καταθέτουν εργασίες οι οποίες αξιολογούνται. Από την αξιολόγηση επιλέγονται 350 έφηβοι-Βουλευτές, οι οποίοι συγκροτούν τη Βουλή των Εφήβων και συνεδριάζουν στις αίθουσες της Βουλής των Ελλήνων.



Η φαντασία στην εξουσία

φωτ. 10.1 Λογότυπο της Βουλής των εφήβων. «Ο λόγος μου για το σήμερα, το όραμα μου για το αύριο. Διαπιστώνω -κρίνω-φαντάζομαι- προτείνω για τον τόπο που ζω, τη χώρα μου, τον κόσμο». Μιλώ για τις ανθρώπινες σχέσεις, το περιβάλλον, τη δημοκρατία, το σχολείο, την εργασία, τον ελεύθερο χρόνο, τα ανθρώπινα δικαιώματα, το ρατσισμό και ό,τι άλλο με απασχολεί. Μιλώ και για ό,τι μπορώ εγώ να κάνω».

Αυτό είναι το πλαίσιο μέσα στο οποίο κινούνται οι εργασίες των μαθητών που συμμετέχουν στο πρόγραμμα της Βουλής των Εφήβων.

↳ Μπορείτε να ενημερωθείτε για το πρόγραμμα από τις ιστοσελίδες της Βουλής.

Βασικές έννοιες μαθήματος

Προσόντα Βουλευτή

- Έλληνας πολίτης
- Νόμιμη ικανότητα να εκλέγει
- 25 ετών και άνω

10.1.2 Αρμοδιότητες της Βουλής

Επειδή η Βουλή, όπως είδαμε, αποτελεί το όργανο της Πολιτείας στο οποίο αντιπροσωπεύονται και εκφράζονται οι βασικές πολιτικές απόψεις του λαού, ασκεί τις σημαντικότερες αρμοδιότητες για την ομαλή λειτουργία του δημοκρατικού μας πολιτεύματος. Αποτελεί δηλαδή, το χώρο όπου διεξάγεται ο δημόσιος πολιτικός διάλογος από τους αντιπροσώπους μας (Βουλευτές) σχετικά με τα προβλήματα του Ελληνικού έθνους και τη συμμετοχή της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Συγκεκριμένα:

α. Στη Βουλή ανήκει η αρμοδιότητα να **θεσπίζει τους νόμους του κράτους**. Αφού κατατεθεί ένα νομοσχέδιο στη Βουλή, παραπέμπεται για επεξεργασία σε μια κοινοβουλευτική επιτροπή που αποτελείται από βουλευτές όλων των κομμάτων, ανάλογα με τη δύναμή τους μέσα στη Βουλή. Το επεξεργασμένο πια νομοσχέδιο, συζητείται και ψηφίζεται από τη Βουλή και γίνεται νόμος του κράτους. Στη συνέχεια ο νόμος εκδίδεται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και δημοσιεύεται στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ). Οι νόμοι που ψηφίζονται από τη Βουλή δεν επιτρέπεται να έρχονται σε αντίθεση με τους κανόνες δικαίου που θέτει το Σύνταγμα.

β. Η Βουλή ασκεί έλεγχο στις πράξεις της Κυβέρνησης. Η Κυβέρνηση συλλογικά και ο κάθε Υπουργός ξεχωριστά είναι υποχρεωμένοι να παρέχουν στους Βουλευτές πληροφορίες και επεξηγήσεις σχετικά με τις πράξεις τους. Ο έλεγχος αυτός αποτελεί λογική συνέπεια του δημοκρατικού χαρακτήρα του πολιτεύματός μας, αφού ο έλεγχος της κυβερνητικής πολιτικής ασκείται από τους αντιπροσώπους του λαού. Ο έλεγχος αυτός γίνεται με ερωτήσεις βουλευτών, με αναφορές των πολιτών για διάφορα προβλήματά τους που υιοθετούνται από τους βουλευτές και παρουσιάζονται στη Βουλή, με σύσταση εξεταστικών επιτροπών όταν υπάρχουν υπόνοιες για κακοδιαχείριση εκ μέρους Υπουργών κ.ά. Ο Πρωθυπουργός, επίσης δύο φορές το μήνα, παρέχει επεξηγήσεις στους βουλευτές για το κυβερνητικό έργο.

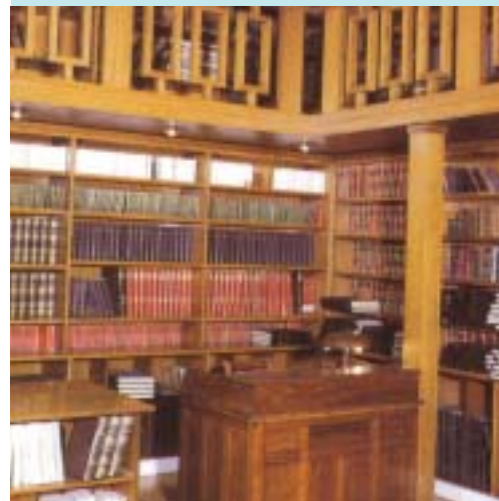
γ. Η Βουλή **αναδεικνύει την Κυβέρνηση**. Ο αρχηγός του κόμματος που διαθέτει την απόλυτη πλειοψηφία των Βουλευτών (151) διορίζεται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας ως Πρωθυπουργός. Μέσα σε 15 ημέρες από το διορισμό του Πρωθυπουργού, η Κυβέρνηση πρέπει να εμφανιστεί στη Βουλή και να ζητήσει την εμπιστοσύνη της, αφού παρουσιάσει το πρόγραμμά της (ψήφος εμπιστοσύνης). Μόνο στην περίπτωση που θα δοθεί η εμπιστοσύνη από τη Βουλή η Κυβέρνηση μπορεί να κυβερνήσει. Η Βουλή ωστόσο μπορεί με απόφασή της να αποσύ-



φωτ.10.2 ΦΕΚ Όλοι οι νόμοι δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Οι πολίτες μπορούν να προμηθευτούν τα αντίστοιχα φύλλα από το Εθνικό Τυπογραφείο. Ενημέρωση για όλους τους νόμους μπορείτε να πάρετε από τις ιστοσελίδες του Εθνικού Τυπογραφείου www.etk.gr.



φωτ.10.3 Να αναζητήσετε την ιστοσελίδα της Βουλής www.parliament.gr/ergasies/lnomosxedia. Μέσα από τη συγκεκριμένη ιστοσελίδα μπορείτε να ενημερωθείτε για τα νομοσχέδια που κατατίθενται για ψήφιση στη Βουλή και να εκφράσετε τη γνώμη σας.



φωτ. 10.4 Τμήμα της Βιβλιοθήκης της Βουλής Η Βουλή αναπτύσσει πολιτιστικές και εκπαιδευτικές δραστηριότητες και προγράμματα. ✎ Να ενημερωθείτε γι' αυτά από τις ιστοσελίδες της και να τα παρουσιάσετε στην τάξη. Μέσα εξάλλου από τις ιστοσελίδες της μπορείτε να παρακολουθήσετε και τις συνεδριάσεις της.

ρει την εμπιστοσύνη της είτε από ένα μέλος της Κυβέρνησης (Υπουργό) είτε από όλη την Κυβέρνηση. Στη δεύτερη περίπτωση η Κυβέρνηση είναι υποχρεωμένη να παραιτηθεί (ψήφος δυσπιστίας).

δ. Η Βουλή ψηφίζει κάθε χρόνο τον προϋπολογισμό του κράτους που συντάσσει η Κυβέρνηση. Με αυτό τον τρόπο οι αντιπρόσωποί μας ελέγχουν τα έσοδα και τα έξοδα του κράτους.

ε. Η Βουλή επικυρώνει με νόμο τις διεθνείς συμβάσεις (βλ. Κεφ.14) που έχει υπογράψει η χώρα μας και με αυτό τον τρόπο γίνονται νόμοι του κράτους, π.χ. η έκταση των χωρικών μας υδάτων.

στ. Η Βουλή, χωρίς τη συνεργασία κανενός άλλου κρατικού οργάνου, **αναθεωρεί (τροποποιεί) το Σύνταγμα** για να προσαρμοστεί σε νέα πολιτικά ή κοινωνικά δεδομένα (π.χ. στην αναθεώρηση του Συντάγματος το 2001, προστέθηκε το άρθρο 5Α με το οποίο διασφαλίζεται το δικαίωμα του πολίτη στην πληροφόρηση και στη κοινωνία της πληροφορίας).

ζ. Τέλος, η Βουλή έχει αρμοδιότητες με δικαστικό χαρακτήρα. Μόνον η Βουλή μπορεί να ασκήσει ποινική δίωξη κατά των μελών της Κυβέρνησης για πράξεις σχετικές με τα καθήκοντά τους (Υπουργούς, Υφυπουργούς) καθώς και κατά του Προέδρου της Δημοκρατίας για **εσχάτη προδοσία*** ή παράβαση του Συντάγματος.



φωτ.10.5 Η αίθουσα του Κοινοβουλίου. Στην τελευταία Αναθεώρηση του Συντάγματος, αναθεωρήθηκαν τα περισσότερα άρθρα που αφορούν τα δικαιώματα του ατόμου. Προστέθηκαν διατάξεις που αφορούν την εναλλακτική στρατιωτική θητεία, την προστασία της γενετικής ταυτότητας από βιοϊατρικές επεμβάσεις, την προστασία των προσωπικών δεδομένων και κατοχυρώθηκε η κοινωνία της πληροφορίας.

Να συζητήσετε στην τάξη τις κοινωνικές μεταβολές που οδήγησαν στην αναγκαιότητα αυτών των αναθεωρήσεων.

Βασικές έννοιες μαθήματος

Αρμοδιότητες Βουλής

- Θεσπίζει νόμους
- Αναδεικνύει την κυβέρνηση
- Ψηφίζει τον προϋπολογισμό
- Αναθεωρεί το Σύνταγμα
- Επικυρώνει τις διεθνείς συμβάσεις
- Ασκει κοινοβουλευτικό έλεγχο και ποινική δίωξη εναντίον υπουργών

* Εσχάτη προδοσία: Το έγκλημα κατά της Πολιτείας, δηλαδή κατά του πολιτεύματος και της ασφάλειας του κράτους.

10.2 Εκτελεστική Λειτουργία

Όπως είδαμε στο κεφάλαιο 8, την εκτελεστική λειτουργία στο δημοκρατικό μας πολίτευμα την ασκούν η κυβέρνηση και ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας που είναι τα εκτελεστικά όργανα. Οφείλουν δηλαδή να εφαρμόζουν όσα ορίζει το Σύνταγμα και οι νόμοι που ψηφίζει η Βουλή και με αυτό τον τρόπο κυβερνούν (διοικούν) τη χώρα.

10.2.1 Πρόεδρος της Δημοκρατίας

Ο **Πρόεδρος της Δημοκρατίας** συμβολίζει την ενότητα του έθνους. Είναι ο **Αρχηγός** του κράτους και **ρυθμιστής** του πολιτεύματος, αλλά όχι το κυρίαρχο όργανο. Κυρίαρχο όργανο, σύμφωνα με το Σύνταγμα, είναι ο λαός, δηλαδή το εκλογικό σώμα που εκλέγει τη Βουλή και την Κυβέρνηση.

Γι' αυτό το λόγο, αναφέρονται με ακρίβεια και σαφήνεια οι αρμοδιότητες του Προέδρου της Δημοκρατίας στο Σύνταγμα, κυριότερες από τις οποίες είναι:

- Η έκδοση και η δημοσίευση των νόμων, όπως είδαμε στην προηγούμενη ενότητα.
- Η προκήρυξη δημοψηφίσματος για κρίσιμο εθνικό θέμα ή για ψηφισμένο νομοσχέδιο, όταν το ζητήσει η Βουλή.
- Η διεθνής εκπροσώπηση της Πολιτείας, η κήρυξη πολέμου και η συνολόγηση (συμφωνία) συνθηκών ειρήνης.
- Η έκδοση **Προεδρικών Διαταγμάτων**: Οι νόμοι που ψηφίζονται στη Βουλή ορίζουν γενικά πλαίσια. Για το λόγο αυτό, ο αρμόδιος Υπουργός που πρότείνει το νόμο στη Βουλή, προτείνει στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας την έκδοση διαταγμάτων που προσδιορίζουν πως θα εφαρμοστεί και θα εκτελεστεί ο συγκεκριμένος νόμος. Ο αρμόδιος Υπουργός υπογράφει από κοινού με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας τα Προεδρικά Διατάγματα που δημοσιεύονται και αυτά στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ).
- Ο διορισμός του Πρωθυπουργού και της Κυβέρνησης: Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας διορίζει ως Πρωθυπουργό της χώρας τον αρχηγό του κόμματος το οποίο στις εκλογές απέκτησε την απόλυτη πλειοψηφία των εδρών της Βουλής (151 έδρες). Εάν κανένα κόμμα δεν απέκτησε την απόλυτη πλειοψηφία, το ίδιο το Σύνταγμα προβλέπει αναλυτικά τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθήσει ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας με διαδοχικές αναθέσεις διερευνητικών εντολών, για το σχηματισμό Κυβέρνησης. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας είναι αιρετός, εκλέγεται



φωτ.10.6 Οι εξ Πρόεδροι των της Γ' Ελληνικής Δημοκρατίας. Κατά σειρά: Μιχ. Στασινόπουλος, Δημ. Τσάτσος, Κων. Καραμανλής, Χρ. Σαρτζετάκης, Κων. Στεφανόπουλος και Κάρολος Παπούλιας (www.presidency.gr).

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 246
«Εξαμύνηση των μαθητών του Ενιαίου Λυκείου»
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
Έχοντας υπόψη:
1. Τις διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 9 και 11 του Ν. 2525/97 (ΦΕΚ 188 Α').
2. Τις διατάξεις του άρθρου 7 παρ. 5 περ. α, β, ζ του άρθρου 8 παρ. 9 περ. α, στ και ζ και του άρθρου 32 παρ. 6 του ν. 1566/85 (ΦΕΚ 167 Α').

φωτ. 10.7 Προεδρικό Διάταγμα

Ο Νόμος 1266/98, καθόριζε ότι η εισαγωγή των υποψηφίων στα ΑΕΙ και ΤΕΙ της χώρας, πραγματοποιείται με Πανελλήνιες Εξετάσεις. Ο τρόπος διεξαγωγής των εξετάσεων, ο αριθμός των εξεταζόμενων μαθημάτων, ο ακριβής υπολογισμός της βαθμολογίας και άλλες λεπτομέρειες, προσδιορίζονται από διάφορα Προεδρικά Διατάγματα.

δηλαδή για ορισμένη θητεία (5 χρόνια) από τη Βουλή. Μπορεί να επανεκλεγεί μια μόνο φορά.

Πρόεδρος της Δημοκρατίας μπορεί να εκλεγεί όποιος είναι Έλληνας πολίτης πριν από πέντε τουλάχιστον έτη, έχει από πατέρα ή μητέρα Ελληνική καταγωγή, έχει συμπληρώσει το τεσσαρακοστό έτος της ηλικίας του και έχει τη νόμιμη ικανότητα του εκλέγειν (Άρθρο 31 του Συντ).

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας εκλέγεται από τη Βουλή με αυξημένη πλειοψηφία γιατί επιδιώκεται να είναι αποδεκτός από την πλειοψηφία των βουλευτών. Πρέπει να συγκεντρωθεί η πλειοψηφία των 2/3 (200) του όλου αριθμού των βουλευτών σε δύο ψηφοφορίες και των 3/5 (180) στην τρίτη ψηφοφορία. Στην περίπτωση που δεν συγκεντρωθεί η πλειοψηφία των 180 βουλευτών στην τρίτη ψηφοφορία, διαλύεται η Βουλή και ακολουθούν Βουλευτικές εκλογές. Η νέα, μετά τις εκλογές Βουλή, εκλέγει Πρόεδρο της Δημοκρατίας καταρχήν με αυξημένη πλειοψηφία 3/5 (180) και αν αυτή δε συγκεντρωθεί, με πλειοψηφία των μισών συν μίας ψήφων (151).



φωτ. 10.8. Το Προεδρικό Μέγαρο. Στο άρθρο 37 του Συντάγματος αναφέρεται ότι αν κανένα κόμμα δε διαθέτει την απόλυτη πλειοψηφία των εδρών στο Κοινοβούλιο (151 έδρες δηλαδή), ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας παρέχει στον αρχηγό του κόμματος που διαθέτει τη σχετική πλειοψηφία εντολή σχηματισμού Κυβέρνησης. Αν αυτό δεν είναι δυνατό ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας παρέχει εντολή στον αρχηγό του δεύτερου και του τρίτου στη συνέχεια κόμματος. Κάθε εντολή ισχύει για 3 ημέρες. Αν οι εντολές αποτύχουν, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας καλεί όλους τους αρχηγούς των κομμάτων να σχηματίσουν «Οικουμενική Κυβέρνηση» και αν και αυτό αποτύχει αναθέτει στον Πρόεδρο ενός των Ανωτάτων Δικαστηρίων της χώρας το σχηματισμό Κυβέρνησης που θα οδηγήσει ομαλά τη χώρα στη διεξαγωγή νέων εκλογών.

Βασικές έννοιες μαθήματος

Πρόεδρος
της Δημοκρατίας

- Αρχηγός του κράτους
- Ρυθμιστής του πολιτεύματος

10.2.2 Κυβέρνηση

Η Κυβέρνηση είναι το όργανο που καθορίζει και κατευθύνει τη γενική πολιτική (εσωτερική και εξωτερική) της χώρας μας. Την Κυβέρνηση αποτελεί το **Υπουργικό Συμβούλιο**, το οποίο απαρτίζεται από τον Πρωθυπουργό και τους Υπουργούς.

Ο **Πρωθυπουργός** είναι ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης και έχει την ευθύνη της κυβερνητικής πολιτικής. Αυτό σημαίνει ότι ο Πρωθυπουργός ορίζει τα πρόσωπα, που απαρτίζουν την Κυβέρνηση, και έχει δικαίωμα να τα απαλλάξει από τα καθήκοντά τους, όταν το κρίνει σκόπιμο, και να τα αντικαταστήσει με άλλα. Συντονίζει το έργο των Υπουργών και εξασφαλίζει την ενότητα στις πράξεις και τις αποφάσεις τους.

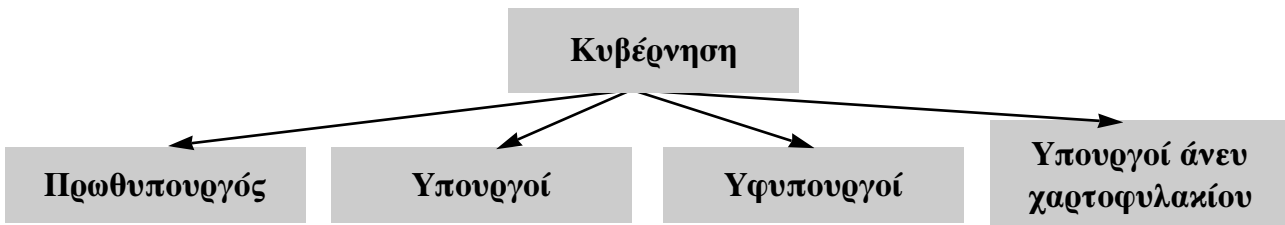
Οι **Υπουργοί** είναι συνήθως βουλευτές. Οι Υπουργοί που



δεν προέρχονται από τη Βουλή ονομάζονται **εξωκοινοβουλευτικοί**. Κάθε Υπουργός διευθύνει ένα συγκεκριμένο τομέα διοίκησης ο οποίος συνιστά το Υπουργείο του (π.χ. Εθν. Παιδείας και Θρησκευμάτων, Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Εμπορίου, Εξωτερικών). Υπάρχουν κάποιες φορές **Υπουργοί «άνευ χαρτοφυλακίου»**, οι οποίοι δε διευθύνουν ένα Υπουργείο, όπως οι άλλοι, αλλά ασκούν συγκεκριμένα καθήκοντα που τους αναθέτει ο Πρωθυπουργός. Σε κάθε Υπουργείο εκτός από τους Υπουργούς, μπορεί να ορισθούν και **Υφυπουργοί** που αναλαμβάνουν ένα συγκεκριμένο τομέα δραστηριοτήτων (π.χ. στο Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, ο Υπουργός αναλαμβάνει τον τομέα της Υγείας και ο Υφυπουργός τον τομέα της Κοινωνικής Αλληλεγγύης). Οι Υπουργοί και οι Υφυπουργοί κατά την άσκηση των καθηκόντων τους οφείλουν να πραγματοποιήσουν τα κυβερνητικά προγράμματα. Για το λόγο αυτό, υποβάλλουν στη Βουλή νομοσχέδια που αφορούν τις υποθέσεις των Υπουργείων τους και ζητούν από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας να εκδώσει **Προεδρικά Διατάγματα**, με τα οποία θα εφαρμόσουν τα νομοσχέδια που ψήφισε η Βουλή.

ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ www.labor-ministry.gr
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ www.minenv.gr
ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΑΣ www.yen.gr
ΤΥΠΟΥ & ΜΜΕ www.minipress.gr
ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ www.yme.gr
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ www.ydt.gr
ΥΓΕΙΑΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ www.yppp.gr
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ www.mofra.gr
ΑΙΤΑΙΟΥ & ΝΗΣΙΩΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ www.ypsa.gr
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ www.ministryofjustice.gr
ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ www.minitour.gr

Βασικές έννοιες μαθήματος



10.2.3 Η Δικαστική Λειτουργία

Η Βουλή ψηφίζει νόμους και η Κυβέρνηση τους εφαρμόζει για να κυβερνήσει. Στην περίπτωση όμως που προκύψουν διαφορές στην εφαρμογή των νόμων που ψηφίζει η Βουλή ποιος θα τις επιλύσει;

Με βάση την αρχή της διάκρισης των λειτουργιών της κρατικής εξουσίας (βλ. Κεφ.8), το Σύνταγμα προβλέπει ένα άλλο όργανο, στο οποίο αναθέτει αυτό το έργο, τα **δικαστήρια**, τα οποία ασκούν τη δικαστική λειτουργία. Τα δικαστήρια είναι ένα τρίτο όργανο, ανεξάρτητο από εκείνα που ασκούν τη νομοθετική και εκτελεστική λειτουργία (Βουλή – Κυβέρνηση). Τις διαφορές επομένως που προκύπτουν μεταξύ των πολιτών (π.χ. χρηματικές διαφορές, κλοπές, ανθρωποκτονία) καθώς και τις διαφορές μεταξύ του κράτους και των πολιτών (π.χ. φοροδιαφυγή) τις επιλύουν τα δικαστήρια, που αποδίδουν δικαιοσύνη στο όνομα του Ελληνικού λαού.



φωτ. 10.9 Το λογότυπο της Eurojust.

Το Υπουργείο Δικαιοσύνης, τα ελληνικά δικαστήρια και τα δικαστήρια όλων των κρατών μελών της ΕΕ, συνεργάζονται για την επίλυση ποινικών και αστικών υποθέσεων. Εξάλλου, για την πάταξη του οργανωμένου εγκλήματος, λειτουργεί η μονάδα της Eurojust, που εδρεύει στη Χάγη και στην οποία συμμετέχουν δικαστές από όλες τις χώρες της ΕΕ. Στο πλαίσιο αυτό υπάρχουν κοινές θέσεις για συγκεκριμένα θέματα, κοινές αποφάσεις και μέτρα κατά του εγκλήματος (Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο).

Οι Δικαστές είναι **ανεξάρτητοι** και οφείλουν να δικάζουν με βάση τους νόμους. Εάν όμως οι νόμοι έρχονται σε αντίθεση με το Σύνταγμα, οφείλουν να μην τους εφαρμόζουν και να δικάζουν με βάση την αντικειμενική κρίση τους, σύμφωνα με το Σύνταγμα. Είναι όμως υποχρεωμένοι να αιτιολογούν την οποιαδήποτε απόφαση παίρνουν κατά την επίλυση μιας διαφοράς, ειδικά και εμπεριστατωμένα, έτσι ώστε ο κάθε πολίτης να γνωρίζει για ποιο λόγο έγινε δεκτό ή απορρίφθηκε το αίτημά του.

Η ανεξαρτησία των δικαστών εξασφαλίζεται κυρίως με την **ισοβιότητα** (δεν μπορούν να παυτούν από τα καθήκοντά τους) και την ειδική μισθολογική μεταχείρισή τους. Τα δικαστήρια διακρίνονται σε **διοικητικά, πολιτικά και ποινικά**. Η διάκριση αυτή γίνεται με βάση το αντικείμενο της αρμοδιότητας των δικαστηρίων. Συγκεκριμένα:

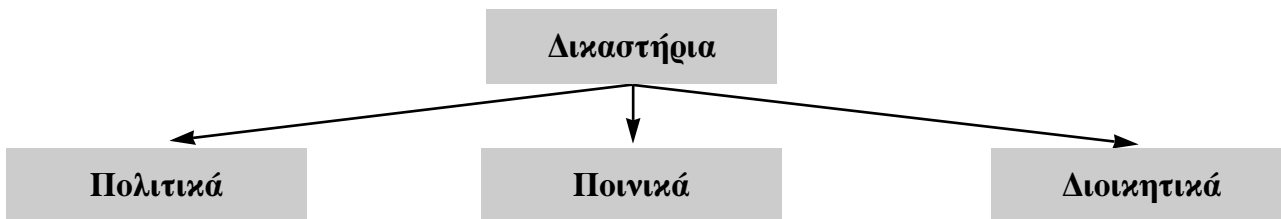
- Στα **διοικητικά** δικαστήρια υπάγονται οι διαφορές που προκύπτουν κατά κανόνα από τις παράνομες πράξεις των οργάνων του κράτους, π.χ. διαφορές από συντάξεις, νοσήλια, φορολογικές διαφορές, διαφορές από την κατασκευή δημοσίων έργων.
- Στα **πολιτικά** δικαστήρια υπάγονται όλες οι ιδιωτικές διαφορές, οι διαφορές δηλαδή μεταξύ των πολιτών, π.χ. διαφορές για οφειλόμενα ποσά που δεν καταβλήθηκαν, εμπορικές και εργατικές διαφορές, οικογενειακές διαφορές, όπως διαζύγιο, επιμέλεια παιδιών κ.ά.
- Στα **ποινικά** δικαστήρια δικάζονται όσες πράξεις ο νόμος χαρακτηρίζει ως εγκλήματα και αποφασίζεται η τιμωρία που πρέπει να επιβληθεί στο δράστη τους, π.χ. εγκλήματα που στρέφονται κατά της ζωής, της υγείας και της σωματικής ακεραιότητας, της περιουσίας κ.ά.



φωτ.10.10 Το Υπουργείο Δικαιοσύνης (www.ministryofjustice.gr), μέσω των φορέων που εποπτεύει, μεριμνά για την πρόληψη της παραβατικότητας ανηλίκων (7-17 ετών) και την αγωγή και σωφρονιστική μεταχείριση των νέων (7-21 ετών), που εκδηλώνουν παραβατική συμπεριφορά. Η ποινική νομοθεσία μας ορίζει ότι οι ανήλικοι παραβάτες, δικάζονται από ειδικό δικαστήριο, το Δικαστήριο Ανηλίκων, το οποίο δεν επιβάλλει ποινές, αλλά αναμορφωτικά μέτρα. Παράλληλα, για όσους ανήλικους αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα (πρόληψη), οι πολίτες μπορούν να απευθύνονται στις Υπηρεσίες Επιμελητών Ανηλίκων, που λειτουργούν σε όλα τα Πρωτοδικεία της χώρας και στην Εταιρεία Προστασίας Ανηλίκων.

⚠ Να συζητήσετε στην τάξη, με βάση και τις γνώσεις σας από τον κοινωνικό έλεγχο, γιατί οι ανήλικοι παραβάτες πρέπει να αντιμετωπίζονται διαφορετικά από την Πολιτεία.

Βασικές έννοιες μαθήματος



ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΚΑΙ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

ΟΡΓΑΝΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

Βουλή

Αποτελείται από 300 Βουλευτές, Κυριότερες αρμοδιότητες: ψηφίζουν νόμους του κράτους, αναδεικνύουν την Κυβέρνηση και ασκούν έλεγχο στις πράξεις της, εκλέγουν τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, αναθεωρούν το Σύνταγμα και ψηφίζουν τον προϋπολογισμό του κράτους.

Πρόεδρος
Δημοκρατίας

Αρχηγός του κράτους και ρυθμιστής του πολιτεύματος, Ασκει αρμοδιότητες οι οποίες αναφέρονται με ακρίβεια στο Σύνταγμα.

Κυβέρνηση

Ο Πρωθυπουργός καθορίζει και κατευθύνει τη γενική πολιτική (εσωτερική και εξωτερική) της χώρας. Η Κυβέρνηση απαρτίζεται από τον Πρωθυπουργό και τους Υπουργούς. Ο Πρωθυπουργός έχει την ευθύνη της Κυβερνητικής Πολιτικής και ορίζει τα πρόσωπα που απαρτίζουν την Κυβέρνηση.

Δικαστήρια

Επιλύουν τις διαφορές που προκύπτουν μεταξύ των πολιτών, ή μεταξύ του κράτους και των πολιτών.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

Οι πολίτες εκλέγουν τους 300 Βουλευτές με άμεση καθολική μυστική ψηφοφορία κάθε τέσσερα χρόνια. Εάν διασαρευτούν από τη συμπεριφορά συγκεκριμένου Βουλευτή, στις επόμενες εκλογές έχουν τη δυνατότητα να εκλέξουν άλλο πρόσωπο στη θέση του. Μπορούν να παρακολουθούν συνεδριάσεις της Βουλής. Μπορούν να επικοινωνούν προσωπικά αλλά και μέσω οργανώσεων και επαγγελματικών σωματείων με τους Βουλευτές της εκλογικής τους περιφέρειας και γενικότερα, για να τους εκθέσουν τα αιτήματα τους σχετικά με την ψηφίση ενός νόμου. Μπορούν να εκθέτουν τις απόψεις τους σχετικά με τις δραστηριότητες των Βουλευτών στον Τύπο και γενικότερα τα ΜΜΕ.

Οι πολίτες συμμετέχουν έμμεσα στην εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας, αφού οι ίδιοι εκλέγουν τους Βουλευτές οι οποίοι τον εκλέγουν άμεσα στη Βουλή.

Με την ψήφο τους, οι πολίτες επιλέγουν ως Πρωθυπουργό της χώρας, τον αρχηγό του κόμματος που απέκτησε την απόλυτη πλειοψηφία των εδρών στη Βουλή (151 έδρες), ο οποίος στη συνέχεια σχηματίζει Κυβέρνηση. Οι πολίτες μπορούν να καταθέσουν διάφορα προβλήματα τους σχετικά με την άσκηση της Κυβερνητικής Πολιτικής στους Βουλευτές, ελέγχοντας με αυτόν τον τρόπο, τις πράξεις της Κυβέρνησης. Μπορούν να ζητούν πληροφορίες γραπτά ή ηλεκτρονικά και να καταθέτουν τις διαμαρτυρίες τους στο γραφείο του Πρωθυπουργού αλλά και σε κάθε Υπουργό, για θέματα που αγγίζουν τις αρμοδιότητες του. Με τη συμμετοχή τους σε ένα πολιτικό κόμμα, οι πολίτες επιλέγουν τον αρχηγό του κόμματος. Μέσα από διάφορες ομάδες πίεσης (κόμματα, επαγγελματικά σωματεία, σιλλόγους, Μ.Κ.Ο.), οι πολίτες μπορούν να ασκήσουν κριτική στην πολιτική της Κυβέρνησης.

Οι Δικαστές είναι έλληνες πολίτες με ειδικά προσόντα και λειτουργούν ανεξάρτητα από την Κυβέρνηση. Οι δικαστικές υπηρεσίες στελεχώνονται από έλληνες πολίτες. Οι πολίτες διορίζονται ένορκοι σε ορισμένες υποθέσεις (κακούργηματα) και συναποφασίζουν με τους δικαστές ως προς τις ποινές. Οι πολίτες οι οποίοι θίγονται από την απονομή της δικαιοσύνης έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν αποζημίωση από το κράτος.



Εργασίες-δραστηριότητες

1. Να διαλέξετε ένα θέμα που αφορά όλη την τάξη (κοινωνικά, εκπαιδευτικά, πολιτιστικά, οικολογικά προβλήματα) και να ακολουθήσετε τη διαδικασία έκδοσης ενός νόμου (συζήτηση, ψήφιση, δημοσίευση) μέσα στην τάξη.
2. Κατά την διάρκεια μίας διδακτικής ώρας, γνωρίζοντας ήδη τις αρμοδιότητες της Βουλής, μπορείτε να πραγματοποιήσετε μια συνεδρίαση με ελεύθερη ανταλλαγή απόψεων. Μπορείτε να χωριστείτε σε κόμματα και αφού εκλέξετε Πρόεδρο και Αντιπρόεδρο να προχωρήσετε στη διαδικασία. Πριν γίνει η αναπαράσταση, θα ήταν χρήσιμη η παρακολούθηση μιας συνεδρίασης του Κοινοβουλίου (ζωντανή ή μέσω των ΜΜΕ).
3. Μελετώντας προσεκτικά το κεφ.10 να επισημάνετε τα σημεία στα οποία ο πολίτης μπορεί να ασκήσει έλεγχο, να επικοινωνήσει ή να επηρεάσει με τις αποφάσεις του τα όργανα της νομοθετικής και εκτελεστικής εξουσίας. Στη συνέχεια, να συζητήσετε το θέμα στην τάξη και να προτείνετε πιθανούς τρόπους που εσείς θεωρείτε σκόπιμους για περαιτέρω συμμετοχή του πολίτη στον έλεγχο των κρατικών οργάνων.



Κριτήριο αυτοαξιολόγησης του μαθητή

A. Τελειώνοντας τη μελέτη και συζήτηση του κεφαλαίου και εφόσον κατανόησες τις καινούργιες έννοιες, θα πρέπει να μπορείς να απαντήσεις σύντομα στις παρακάτω ερωτήσεις. Σε όποιες συναντάς δυσκολία, συμβούλευσου και πάλι το αντίστοιχο μάθημα.

1. Γιατί η Βουλή έχει ξεχωριστή θέση στο πολίτευμά μας;
 2. Να περιγράψεις την αρμοδιότητα της Βουλής να θεσπίζει νόμους.
 3. Πώς η Βουλή ασκεί έλεγχο στις πράξεις της Κυβέρνησης;
 5. Έμαθες κάποιο τρόπο σύμφωνα με τον οποίο ένας πολίτης μπορεί να ασκήσει έλεγχο στις πράξεις ενός Υπουργού;
 6. Ποιο όργανο και με ποιο τρόπο εκλέγει τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας;
 7. Πώς οι Υπουργοί και οι Υφυπουργοί πραγματοποιούν τα κυβερνητικά προγράμματα;
 8. Είναι σημαντική η ανεξαρτησία των Δικαστών και γιατί;
- B. Να βάλεις σε κύκλο το γράμμα που αντιστοιχεί στη σωστή απάντηση.
1. Η Κυβέρνηση παραιτείται όταν :
 - α) Το ζητήσει η Αντιπολίτευση
 - β) Το αποφασίζει ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας
 - γ) Δεν πάρει ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή
 3. Η Κυβέρνηση αποτελείται από :
 - α) Τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και τους Υπουργούς
 - β) Τον Πρωθυπουργό και τους Υπουργούς
 - γ) Τον Πρωθυπουργό και τους Βουλευτές
- Γ. Να χαρακτηρίσεις τις παρακάτω προτάσεις ως σωστές ή λανθασμένες, βάζοντας σε κύκλο το αντίστοιχο γράμμα (Σ για τις σωστές Λ για τις λανθασμένες).
- | | | |
|--|---|---|
| Η Βουλή συνεδριάζει μυστικά | Σ | Λ |
| Η Βουλή μπορεί να αποσύρει την εμπιστοσύνη της από ένα μέλος της Κυβέρνησης ή και από ολόκληρη την Κυβέρνηση | Σ | Λ |
| Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας ασκεί έλεγχο στις πράξεις της Κυβέρνησης | Σ | Λ |
| Κάποιοι Υπουργοί μπορεί να είναι εξωκοινοβουλευτικοί | Σ | Λ |
| Οι Δικαστές οφείλουν να δικάζουν ανεξάρτητα από τους νόμους | Σ | Λ |
| Οι Δικαστές οφείλουν να αιτιολογούν τις αποφάσεις που παίρνουν | Σ | Λ |

11 Η διοίκηση

- Η διοίκηση του κράτους
- Η Τοπική Αυτοδιοίκηση
Α΄ βαθμός: Δήμοι και Κοινότητες
Β΄ βαθμός: Νομαρχίες



Για να μελετήσεις αυτό το κεφάλαιο πρέπει να θυμηθείς πώς ψηφίζεται ένας νόμος και πώς εφαρμόζεται με τα Προεδρικά Διατάγματα. Θα διαπιστώσεις τη σύνδεση της Κυβέρνησης με τη Διοίκηση στη χώρα μας.



Τα βιβλία «Ελλάς, οι ρίζες ενός Πολιτισμού» του Γ.Καββαδία και «Μαυρόλυκοι» του Θ.Πετσάλη-Διομήδη αναφέρονται στην ανάπτυξη του θεσμού των κοινοτήτων στην Τουρκοκρατούμενη Ελλάδα, κάποιες από τις οποίες έγιναν κέντρα τοπικού πολιτισμού, όπως π.χ. τα Αμπελάκια και η Δημητσάνα.

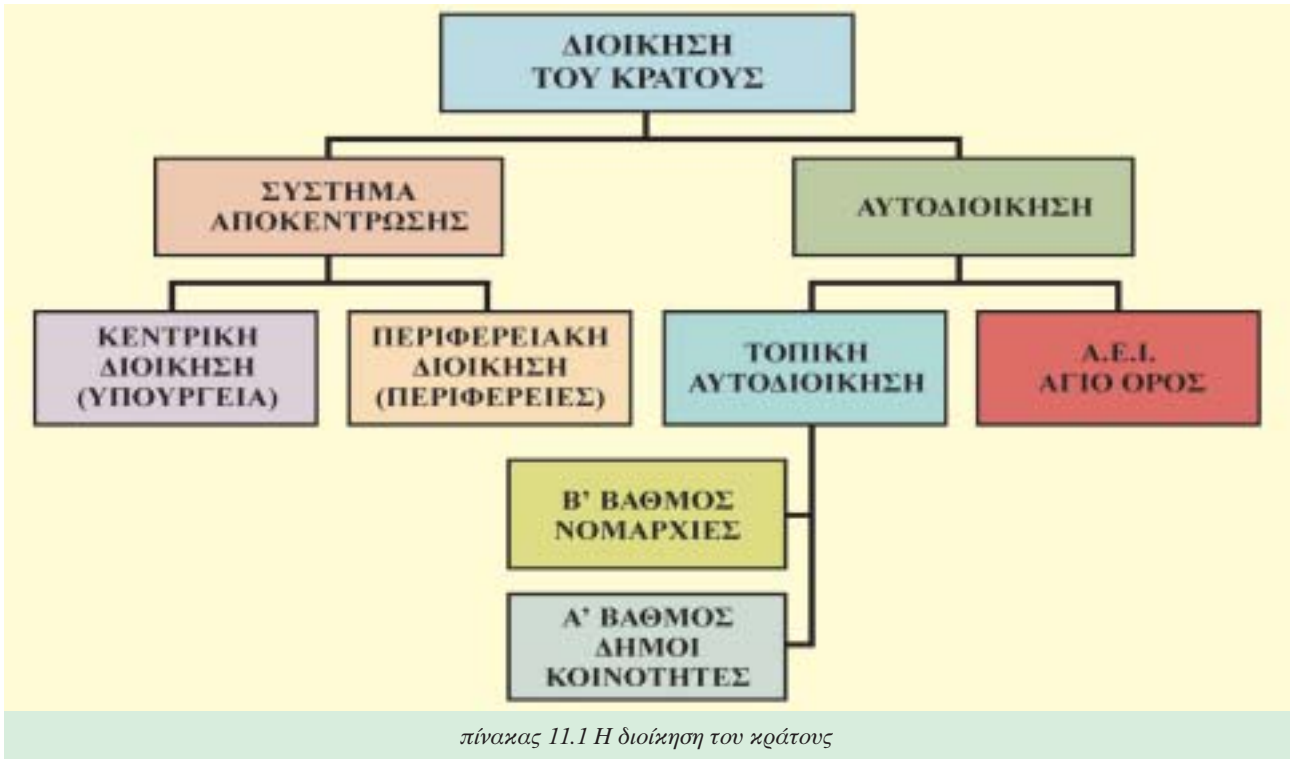


Από την ιστοσελίδα του Υπουργείου των Εσωτερικών (www.ypes.gr) θα ενημερωθείς για το σύστημα της διοικητικής αποκέντρωσης και της τοπικής αυτοδιοίκησης στη χώρα μας. Για το θεσμό της τοπικής αυτοδιοίκησης πληροφορίες παρέχουν οι ιστοσελίδες της Κεντρικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων (ΚΕΔΚΕ), που θα βρεις στη σελίδα 151.

Στο κεφάλαιο αυτό θα καταλάβεις τη σημασία που έχει η αυτοδιοίκηση για τη δημοκρατία, από τη στιγμή που η συμμετοχή του πολίτη στην εκλογή των τοπικών αρχόντων ενδυναμώνει το αίσθημα της ευθύνης και του καθήκοντός του απέναντι στην κοινωνία.

Οι Δήμοι είναι θεσμός που συναντάται σε όλη την ιστορία του τόπου από την Αρχαιότητα (Κλεισθένης), το Βυζάντιο και την Τουρκοκρατία μέχρι σήμερα. Σήμερα η Τοπική Αυτοδιοίκηση, που φέρνει πιο κοντά το λαό με τα τοπικά θέματα κατοχυρώνεται στο Σύνταγμα. Το Κεφάλαιο αυτό θα σε βοηθήσει να γνωρίσεις τον τρόπο που οργανώνεται η κρατική διοίκηση και η Τοπική Αυτοδιοίκηση.

11.1 Η διοίκηση του Κράτους



Η διοίκηση του κράτους ασκείται άλλοτε απ' ευθείας από τα όργανα του Κράτους (π.χ. Υπουργεία, Δημόσιες Υπηρεσίες) και άλλοτε από τα όργανα διαφόρων αυτοδιοικούμενων Οργανισμών (π.χ. Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης, Πανεπιστήμια) τα οποία ασκούν εξουσία που τους παραχώρησε το κράτος. Στην πρώτη περίπτωση γίνεται λόγος για κρατική διοίκηση και στη δεύτερη για αυτοδιοίκηση.

Α. Κρατική Διοίκηση: Σύμφωνα με το Σύνταγμα η διοίκηση στη χώρα μας ασκείται με το **αποκεντρωτικό σύστημα**. Αυτό σημαίνει ότι η άσκηση της δημόσιας διοίκησης δε γίνεται μόνο από τα κεντρικά κρατικά όργανα αλλά και από τα περιφερειακά. Συγκεκριμένα:

Κεντρικά κρατικά όργανα είναι τα Υπουργεία, επικεφαλής των οποίων είναι οι Υπουργοί και οι Υφυπουργοί. Ο κάθε Υπουργός μαζί με τον Πρωθυπουργό διορίζουν το Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου που προϊστάται όλων των υπαλλήλων. Οι Υπηρεσίες των Υπουργείων οργανώνονται σε Γενικές Διευθύνσεις. Κάθε γενική διεύθυνση αποτελείται από επιμέρους διευθύνσεις και κάθε διεύθυνση χωρίζεται σε περισσότερα τμήματα, π.χ. στο Υπουργείο Παιδείας ανήκει η Γενική Διεύθυνση Σπουδών Α Βάθμιας και Β' Βάθμιας Εκπαίδευσης. Μια από τις επιμέρους Διευθύνσεις της είναι η Διεύθυνση Ειδικής Αγωγής στην οποία, ανήκει το τμήμα Διδακτικών Βιβλίων, Μέσων Διδασκαλίας



φωτ.11.1 Οι 13 Περιφέρειες του ελληνικού κράτους. Πηγή Υπ. Εσωτερικών (www.ypes.gr).

Από τις ιστοσελίδες του Υπουργείου Εσωτερικών να αναζητήσετε τις Περιφέρειες (Κρατική Διοίκηση), τις Νομαρχίες και τους Δήμους (Α' και Β' Βαθμός Αυτοδιοίκησης) της ελληνικής επικράτειας.